૮૯૫

કીસ્સા ઝય્એતૂન

વ

મુહમદ હનીફ

છપવાકે જાહેર કરને વાલા

મહમદ હ[illegible] ફાજલ

દર શહેરે મુંબઈ;

"ફોર્ટ પ્રીંટીગ પ્રેસ"—છાપનેવાલા કાવશજી પેસતનજી

કોટઃ પારસી બઝાર ઇસ્ટ્રીટ નાં૦ ૧૫

સને૧૮૭૫—૧૨૯૧ હેજરી.

કીમત આને ૧૦

કીસ્સા ઝય્એતૂન

વ

૮૫૨

મુહમદ હનીફ

છપવાકે જાહેર કરને વાલા

મહુમદ હુસન શાજલ

હર શહેરે મુંબઈ;

"ફોર્ટ પ્રીંટીગ પ્રેસ"—છાપનેવાલા કાવશજી પેસતનજી

ફોટ: પારસી બજાર ઈસ્ટ્રીટ ના૦ ૧૫

સને ૧૮૭૫—૧૨૯૧ હેજરી.

કીંમત આને ૧૦

દીબાચા.

ઇહે કીસ્સા "ગ્રઐઝ્ઝન વ મુહમદ હનીફ્કા" ઉરદુ કીતાબ "બારા કીસ્સેમેં" હએ, ઉસકો રંગીન વ દીલપઝીર જાનકે જો લોક ઉરદુ નહીં જાનતે ઉનહુંકે વાસ્તે ઝબાને ઉરદુ વ હરફેં ગુજરાતીમેં બહોત મહેનત કરકે તરજીમ કીઆ હએ.

ઇસ કીતાબમેં, ગુજરાતી થોડે શીખે હુવે લોગોંકુ પડને મુશકીલ ન હોવે ઇસ બાહેશસે જોડે હુવે હરફોં બહોત કમ ડાલે હએ.

ઇસ કીતાબકે દરમેઆન "તુજહ, તુજેહ, મદીનેહ તુમેંહ, સોનાહ, હુઝદાહ, પેહ, ફતેહ, દરજાહ, હમલાહ, વોહ, હનીફાહ, મુજહ, મુજેહ, મુસલાહ, પનાહ તબાહ ઝરાહ ઇન લવઝોંકે આખરી હરફ "હ" હલકે આવાઝસે પડના.

ઇહુ દીબાચા ખતમ કરતેહી દાનીશમંદ વ આકીલ પડને વાલોંકો અરજ કરનેમેં આતી હએ કે ઇહે કીતાબ તશનીફ કરનેકી હમારી પહેલી કોશીશ હએ સબબ કુછ ગલતી હોતો મહેરબાની કરકે દરગુઝર કરકે પડના એસાન હોંગા.

બસ બંદ કરતાહું ઇસકો થોડે બયાનમેં.
તાકત નહીં હએ ઝઆદા મેરી ઝબાનમેં.

કીસ્સા ઝએતૂન વ મુહમદ હનીફ

બીસમીલ્લાં હીર્રહમા નીર્રહીમ.

ઇલાહી દો આલમકા કરતાર તું,
દોનું જગકા પેએદા કરનહાર તું.
કીઆ અપની કુદરતસે ખલકત ઝહુર,
ઝમીં આસમાં ઔર મલાએક વ હુર.
જો ઇનસાં વ જીનાત હુએવાં તમામ,
કરે યાદ તુજહકુ ખુદા યા મુદામ.
તુ વાહીદ અહદ ઔર નિરાકાર હુએ,
ન કોઇ દૂસરા તુજેહુ મદદગાર હુએ.
સના હમ્દ તેરા હુએ બે ઇનતીહા,
કરું અબ મએં નયાતે નબી મુસતફા.
જો હુએં દોસ્ત તેરે મોહમદ નબી,
કીઆ ઉસકે કારણ યું ખલકત સબી.
સબુમેં બુઝુરગી તુ ઊન કું દીઆ,
બી ખતમે નબૂવત તુ ઊનપર કીઆ.
શફીએ ઊમમ હુએ મોહમદ રસૂલ,
કીઆ હકને સવલાક ઊનપર નઝૂલ.

નબીઊંકે સરતાજ સાલાર દીન
મોહમદ નબી હુએ કરો તુમ યકીન.
મોહમદ હુએ બેશક શાહે અસફીઆ,
બડા ઉનકા રતબા ખુદાને કીઆ.
અગર તુ ન હોતા અએ મેરે નબી,
તો પએદા ન કરતા મએં અફ્લાક .ી.
હબીબ તુજહકુ મએને ઝે રોઝે અઝલ,
કીઆ ઔર દીઆ હુએ હુમેં જુઝ વ કુલ.
નહીં કીસકુ મકદૂર હુએ જુઝ ખુદા,
કરે કુછ સીફ્ત ઓર ઉનકી સના.
ખુદા જીસકી તઆરીફ કરતા હુએ જો,
તો ઇનસાંકુ તાકત કહાં હુએ સુનો.
હઝારાં દરૂદો હઝારાં સલામ,
ઝબાં બર મોહમદ અલેહી સલામ.
બઝાં ઉનકી અવલાદ અસહાબ પર,
ફીર બઆદ ઊનકે હુ અહબાબ પર.
બઝાં શાહે હઝરત અલીકે ઊપર,
બઝાં બાદ ઉનકે સો અવલાદ પર,
બઝાં ફીરતો હસનૈનપર કર નઝુલ.
બઝાં ઊનકે ઊપર જો હઝરત બતૂલ.
ઝબાં હીંદવીમેં કરૂં મએ બયાન,
બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.
દર અહેદ ખલાફત ઊનહુકે અસહાબ,
મોહમદ હનીફ બીન અલી બૂતુરાબ.
શીકાર ખેલને કુ ચલે હો સવાર,
ચલે ચાર અસહાબ હો કર તૈઆર.
દો બેટે અબૂબકર કે અપે,
દો બેટે ઊમર બીન ખતાબકે અપે.

જલીબ દાર મકબૂલ થા એક ગુલામ.
અમીર કે ચલા સાથ બા ઇનત ઝામ.
શાહેરસે મર્દાનેહકે બાહેર નીકલ.
શીકાર ખેલનેકુ સો જંગલો જંગલ.
એકાએક જંગલસે ઊઠા એક ગુબાર,
ગરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર.
ઝએતૂન પાક દામન વ ચાળીસ કનીઝ,
બેટી શાહ ઇરમકી થી અઝજાં અઝીઝ.
ઇહે પાંચુ સવાર ઉસકે આએ નઝર,
કી એડ ઘોડેકુ તબ ઝુદતર.
પહોંચીં આકે નઝદીક એક આનમે,
લગી કહેને યું કર સો મએદાનમે.
કહો કોન હો તુમ ઇએહ પાંચું સવાર
કે મેરે જંગલ બીચ કરતે શીકાર.
પરંદાન પર મારે મુજહ હાંક તલ,
અગર શેર હોવે ભાગે મુજહ ધાંક તલ.
મગર ઝંદગીસે હુવે અપને સેર,
કે ફીરતે હો મેરે જંગલમે દલેર.
મોહમદ હનીફને કીઆ તબ સવાલ,
કે હએ શીરમરઆના તુજેહ કીઆ મજાલ.
કે મરદાંકા તું પહેન કરકે લીબાસ,
મુકાબીલ હોવે હમસે તું બે હીરાસ.
કહી કીઉ કે જાના કે ઔરત હું મએં,
મુજેહ કીસ રવીશ સે પએછાને તુમેહ.
અમીરને કહા તબ તું સુન નાઝની,
કીઆ એડ ઘોડેકું જીસ વખત મઈ.
કે સીનાહ તેરા થલથલા યા શીતાબ,
દોનું પાંઉ કાંપે થે અંદર રીકાબ.

કહી ગરહું ઔરત મગર હું બલા,
બહોત શેર મરદોંકે કાટી ગલા.
બહોત બાદશાહુંકુ મારી હું મએં,
કઇ પેહેલવાના પછાડી હું મએં.
શીતાબી તું મૂંહ નામ અપના બતાવ,
કે બેનામ મુજહ હાથ મારે ન જાવ.
બેટી શાહ ઇરિમકી હું ઝએતૂન નામ,
રખે હઝદાહ લાખ ફોજ હમરાહ મુદામ.
ન રખ દીલમે અરમાન અપને કભી,
તું કર ઔર અપના મેરે પર સભી.
અમીરને કહા સુનકે અએ દીલરૂબા,
મએં મોહમદ હનીફ બીન અલી મુરતૂઝા.
હસબ ઔર નસબ મેં સો મએં પાકહું,
વલે ઔર સાઝીમે ચાલાક હું.
વલે હમ ઉપર આજ તક કીસકા વાર,
ન હો તબ તલક નહી કરે ઉસ પેહ વાર.
ઇહે સુન કરકે ઝએતૂન નેઝા ફીરા,
મારી આકે ભાલા કમ્મરમેં લગા.
વોહ લગતેહી નેઝેકે બે હોશ હો,
ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો.
અથી ઇસ મને હીકમત હક્ક મગર,
કે પાએ ન ઉસ વખત ફતેહો ઝફર.
હકીકતમેં મઆશુક ઝએતૂન થી,
અમીર પર અઝલસે વોહ મફતુન થી.
વગર નહીંતો ઔરત કુ તાકત કહાં,
લડે ઇબને હએદરસે આકર ઇહાં.
ગીરે હોકે બે હોશ મોહમદ હનીફ,
ખડીથી જો ઝએતૂન હો કર હરીફ.

ઊતર અપને ઘોડેસે ઝએતૂન ઊતાલ,
લગી કાટને સીર કું ખંજર નીકાલ.
જો રખ હાથ દખી તો કુછ દમ નહીં,
કરી તબ મીઆનમેં સો ખંજર કે તંહીં.
કે મુરદેકે ખુનસે ખંજર હો ખરાબ,
મુએકા ગલા કાટના હુએ અઝાબ.
જો મકબૂલ ભાગા છુપા કોહો મેં,
વોહ ગીરીઆં હુવા શાહકે અંદોહમેં.
બઝાં ચાર અસવાર ઝએતૂન પકડ,
ચલી બાપકે મુલકકુ કએદ કર.
કરી જાકે અપને પીદરકુ સલામ,
કહા શાહને એએ દુખતર નેકનામ.
ગઇથી જો તુ ખેલનેકુ શીકાર,
કીઆ આજ લાઇ હુએ તું કર શીકાર.
અરઝ કી કે એએ વાલીદ મહેરબાન,
મોહમદ હનીફેકુ મએં મારી બજાન.
સવાર ચાર ફીર ઊનકે હમરાહ કે,
પકડ ઊનકુ લાઇ હું મએં સાથ લે.
વોહ બેટા અલી મુરતુઝાકા અથા,
શજાઅત સતીં જગમેં મશહૂરથા.
સો એક ઝરબ નેઝેસે મારી હું મએં,
ઘોડેસે ઝમીંપર પછાડી હુ મએં.
વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહ સું,
કે હમ સાચ માને ન ઇસ બાત કું.
મોહમદ હનીફકા હુએ મશહુર નામ,
બહોત ઊસકે હુએંગે સો રૂસતમકે કામ.
કે જીસ જાહ પેહ પહોંચ્યે અલી મુરતૂઝા,
કુફર તોડ કર ધીનકું કાએમ કીઆ.

ઇએહ સુનકરકે ઝઇતૂન ગુસ્સે બીચ આ,
કહી બાપસે ફીર યું ચાહ સોગંદ ખા.
ભી ચાલીસ બાંદીસે હો કર તૈઆર,
મદીનેહ કે જાનીબકુ હોકર સવાર.
અલી મુરતૂઝા કા હુએ મશહુર નામ,
બહોત ઊનકે હોવેંગે રૂસતમકે કામ.
ફતેહ કરકે આવે તો ઝએતૂન નામ
વગર નહીં તો આવે ન ફીર ઇસ મકાન
ઇહે કહે કરકે દાખીલ હુઇ દરસરા
કહા બાદશાહકું વઝીરને આ
કે અએ શાહ અરબકે સીપાહી હુએ ખુબ,
શજાઅત મને મરદ હુએંગે અજુબ.
ભી ચારૂંકુ કર ચાર ઘોડે સવાર,
સલાહ ઔર સંજુક સબ કર તૈઆર.
લડાઓ ઇસી સાઅત સબ ફોજકુ,
તમાશા દેખો ઊનકા લઇ મૌજસું.
આઇ શાહકી ખાતરમેં તબ ઊનહુકી બાત,
દલાઇ ચાર ઘોડે ઔર હથીઆરાં હાથ.
કીએ મસલહત મીલકે ચારોં જને,
ઘોડે ઔર હથીઆરાં હમારે કને.
ઇસી વખ્ત હકકને હમેં હુએ દીઆ,
હુએ લાઝીમ કરેં કાફરૂંસે ધઝા.
અગર મારેં ઊનકું તો ધાઝી કીલાએં,
મરેં ગરતો દરજાહ શાહાદતકા પાએં.
હુએં. ચારો અસવાર ઘોડોં ઊપર,
કીઆ હુમલાહ કુફારકી ફોજ પર
ચારોં મીલ જીધરકું જો હુમલાહ કરે,
ગીરેઓં હો કુફાર ગીર ગીર મરેં.

જએશા ઔર બકરીઊંમેં જાકર પડે,
એસી તોર ઇહી ચાર યારાં લડે.
રાજાઅતકુ દેખ ઊનહુંકી શાહ ઇરમ,
પકડનેકા ઊનહુંકુ કીઆતબ હુકુમ,
વલેકીન ન આવેં કીસી કે ઇહ હાથ.
પકડનેકા ઊનહુકા હુઆ મુશકલાત.
મહેલસેં તરત સુનકે ઝએતૂન આઇ,
દીલાશેં ઊનહુંકું કહી દીલ લગાઇ.
અગર ઝીંદગી ચાતે હો તુમેં હ,
તો ઘોડેં ઔર હથીઆરાં લાદો હમેહ.
વ અગર નહીં તો હું મએ તુમહારી હરીફ,
હુએ કીસ તોર મારા મોહમદ હનીફ.
ઇહે ચારોને સુન કર સો ઝએતૂનકી બાત,
ભી હથીઆરાં ઘોડેં દીએં ઊસકે હાથ.
વોહ ચારંકું ઝાં પસ કરી બંદમેં,
આઇ વહાંસેં જલદી પીદરકે કને.
કહી ગર હો રૂખસત તો જાઊં શીતાબ,
મદીનાહ ફતેહ કરકે આઊં શીતાબ.
પીદરને કહા અરે જીગર ગોશેમન,
કે ઊસ મુલકકે લોગ હુએંગે કડીન.
તું લાવેંગી વહાંસે મેરેપર બલ્લા,
અગર તુ ન જાવે તો બહેતર ભલા.
બજુદ હોકે વહાંશે તો રૂખસત હુઇ,
બેજુઝ ચહેલ બાંદી ન હમરાહ કોઇ.
મદીનેહ કે જાનીબ ચલી ઝુદતર,
ઝરાહ ઔર બખતર સભો પહેન કર.
ઝરાહ પોશ ચાલીસ બાંધી હુઇ,
મુસલાહ હો અસવાર હમરા હુઇ.

જો મકબૂલ આયા ઊતર કોહસેં,
પુકારા અમીરકુ વોહ અંદોહસે.
કે હુશીઆર હો તુમ ઊઠો યા ઇમામ,
દીઓ જાંસે મએં હું તુમહારા ગુલામ.
સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઇમામ,
આએ હોશમે ઊસકા સુનકર કલામ.
અરમી યુ કહે થા મએં ખુશ ખુવાબમેં,
મુજેહ કીઊં જગાયા તુ ઈસ બાબમેં.
કહા ફીરકે મકબૂલ અએ મહેરબાન,
કે બેહોશ હોકર પડેથે યહાંન.
ઝરબ એક નેઝેસે ઝએતૂનકે,
તુમ બેહોશ હોકર ઝમીં પર ગીરેહ.
કાટા ચાહેતીથી તુમહારા ગલા
મુવા જાન તુજહકુ ન કાટી ભલા.
વોહ યારંકુ તેરે પકડ ફંદસે,
બી હથીઆર યારં કે લે છંદશે.
ખજલ હોકે તબ દીલમેં હઝરત અમીર
મદીનેહકે જાનીબ ચલે ધરકે ધીર.
આએ ઘરમેં દીલગીર હો કર ઇમામ,
ગઇ ઊનકે રૂ પરકી રૌનક તમામ.
જો બીબી હનીફાંહ અથી ઊનકી માં,
સો મકબૂલકુ દેખ બોલી તદહાં.
કે દીલગીર કીઊં હુએ ઇહે મેરા પીસર,
હકીકત તુ મુજહકુ સુના સર બસર.
કીઆ અરઝ મકબૂલ ખાતુનસે,
જો ગુઝરીથી શાહ પર વોહ ઝએતૂનસે.
ઇહે સુન કરકે બીબીને ગુસ્સા કીઆ,
વહીં અપને ફરઝંદકુ તઆના દીઆ.

કે તેરા પીદર હુએ અલી શાહ જવાંન,
મએં બીબી હનીફાહ હું તેરી અમાં.
મએં કુશતી લડી શાહ મરદાં કે સાથ,
લડી સાત દીન ઔર મે સાત રાત.
અસે બાપ માંકા તું હોકર પીસર,
ગીરા ઝરબ ઔરતસે હો બે ખબર.
હમેં એસે ફરઝંદસેં આતા હએ આર,
જો હાથુસે ઔરત કે હો ખુવાર વ ઝાર.
ઇહે તઆના કીઆ માને ઊનકુ ઊપર,
અમીરકે જીગરપર હુવા કારગર.
ઇહે કહે કરકે માને કીઆ જાકે ખુવાબ,
મોહમદ હનીફ યું ઊઠ તબ શીતાબ.
કીઆ ઝીન ઘોડે પેહ હોકર સવાર,
પહેને સીલાહ સંજુક હોકર તૈઆર.
ચલે સાથ મકબૂલકુ લેકે તબ.
કસમ ખા કીઆ આહદ દીલમે યું તબ.
કે ઝએતૂન વ ચાલીસ ઊસકી કનીઝ,
મએંલાઊં પકડ કુએદમેં ઊસકુ નીઝ.
ઔર શાહ ઇરમ કુ ભી લશકરકે સાથ,
ફતેહ કર મુશલમાન કરૂં અપને હાથ.
છુડાઊં મએં યારૂંકું જા બંદસે.
તબ આઊં મદીનેહમેં આનંદસે.
વગર નહી મદીનેહમેં મોંહ ના દીખાઊં,
મેરે બાપ માં કન મએં ફીર કર ન આઊં.
ઇહે કહે કરકે ચલે એડ ઘોડેકુ કર,
તરફ મુલક શાહ ઇરમકી મગર.
જબ બી બી હનીફાંહ ઊઠી ખુવાબસે,
પુછી અપની લૌંડીકુ બેતાબસે.

કે ફરઝંદ મેરા કહાં હુએ બતાવ,
કીધરકુ ગયા બાટ મુજહકુ ચેતાવ
કનીઝક વોહ બીબીકુ યુંકર કહી,
અમીર સવાર હોકર ગએ હુએ અબી.
વોહ મકબૂલ ઘોડેકી પકડી રીકાબ,
ગયા હુએ ખાતુન આલી જનાબ.
લગી કરને અફશોસ બીબી તદહાં,
કે તઆનેસે મેરે ગયા બે ગુમાન.
ન જાનુકે કીઆ ઊસકા હોવેંગા હાલ;
વોહ જાન અપની દેવેંગા બે કીલો કાલ.
કે હુએ ફોજ શાહ ઇરમ હઝદાહ લાખ,
વોહ ઝએતુનકે સબ મુલકમે હુએ સોદહાક.
ઇહિ કહેકરકે બી બી ભી હો ગઇ સવાર,
ફીરાં લાઊં ફરઝંદ મેં અપના બઝાર.
પહેન કરકે બખતર હોકર સવાર,
અલી ઝુદતર તબ વહી હો સવાર.
રવાના હુઇ સો મુલકે ઈરમ,
વોહ ઘોડેકું દોડા વહી દમબદમ.
પહોંચી કીતાહ મઝંલકું કર એકબાર,
ઊડા રૂબરૂ ઊનકે ગીરદો ધુબાર.
પસઆં ગીરદ અસવાર ઝાહેર હુએ,
એકતાલીસ અસવાર બાહેર હુએ.
થે ચાલીસ અસવાર ઊસકે કનીઝ,
વોહ ઝએતૂન પાક દામન અથી બા તમીઝ.
સો આતીથી ચહડ કર મદીનેહ ઊપર,
પડી ઊનકે બી બી હનીફાહ નઝર.
નઝર કરકે દેખીહ તો હુએ એક સવાર,
ચલાતા હુએ ઘોડેકુ બે અખતીઆર.

વોહ ઝએતૂનને ઘોડા ઉઠાયા તદહાં,
કહી જાકે હુએ કોન તુ અએ જવાં.
મેરે ડરસે જાવે સો રૂસતમ નીકલ,
તો ઇહાં કોન આતા હુએ મેરે પેહ ચલ.
અગર મરદુમીકા તુ રખતા અસર,
તું કર વાર અવલ મેરે સર ઉપર.
કહા ઉસકુ બીબીને સુન કર બહાલ,
કે અએ બે મુરવત તુજેહ કીઆ મજાલ.
કે મરદાંકે હથીઆરાં બાંદેહ કમ્મર,
મુકાબીલ હો મરદાંકી તુ આન કર.
તુજેહ ઇહે લાઝીમ કે ઝરખાહ પકડ,
કાંતે સૂત ઘરમે રહે બેડકર.
કહી કીસ વઝાઅસે પહેછાની મુજેહ,
કે ઔરત હુ જાની તુ કીઉં કર મુજેહ.
કહી જબકે આંતીથી ઘોડા ચલા,
રીકાબ ખાઈ જુંબૂશ વ સીનાહ હીલા.
તભી મએંને જાના કે ઔરત હુએ તુ,
અબસ મુજહુસે કરતી હુએ તુ' ગોફતગુ.
તો ઝએતૂન બોલી અગર ચાહ હું ઝન,
વલે મએં હુ મરદાકી ગરદન શકન.
ઇહે કહેકરકે શમશીર કુ ખેંચ કર,
લગાઈ વોહ બીબીકે સીરકે ઉપર.
બીબીને સીપર પર લીઆ ઉસકા વાર,
સીપર કાટ કર હો ગયા સીરમેં વાર.
ઝખમ ચાર ઉંગલકા સીરમે લગા,
લહુ તબ ઝખમમેંસે બહેને લગા.
ચક્કર ખાકે બીબી હુઇ કીસલમંદ,
તભી ઉનપેહ ઝએતૂનને ડાલી કમંદ.

તબ લાચાર હોકર કહી ઝુલ જલાલ,
ઇલાહી મેરી લાજ રખ લે ઇતાલ.
અમીર જાતે જાતે કીઆ તબ બીચાર,
લગા કરને અફસોસ હો બેકરાર.
મબાદા મેરી માં મેરે વાસ્તે,
વોહ નીકલે એકેલી મેરે વાસ્તે
અમીરને કહા તબ મકબુલ કુ,
અએ મકબુલ સુન તુ મેરી બાતકુ.
આયા દીલમેં મેરે હુએ એસા ફીકર,
ઇસી ટેકડે પર તુ ચડહ કર નઝર.
ચડાહ ટેકડે પર વોહ હબશી ગુલામ,
નઝર કરકે દેખાહ કહા યા ઇમામ.
દાસી માં પેહ તેરે હુએ ઝએતૂન કમંદ,
કીઆ ચાહેતી હુએ ઉનહુંકુ વોહ બંદ.
શીતાબીસે પહોંચો મદદકુ અમીર,
વ અગર નહીતો ઉનહુંકુ હુએ કરતી અસીર.
અમીરને કીઆ એડ ઘોડે કે તઇં,
પોહોંચે એક લહાઝેમેં જાકર વહીં.
કમંદ કાટ તલવાર સે દી છુડા,
પીછે માંકુ કર ખુદ હો આપે શવાર.
અઝબ હોકે બોલી સો ઝએતૂન પુકાર,
કે કીઉં મુજ સેં મેરા છુડાયા શીકાર.
તેરા નામ કેઆ હુએ તું જલદી બતા,
ઇહે અસવાર કોન હુએ મુજહકું સુના.
કહે નામ મેરા હુએ મોહમદ હનીફ,
મએ લડનેકુ આયાહુ હો કર હરીફ.
ઇહે અસવાર હુએ સો મેરી માં હુએ,
કે નીકલી હુએ ઘરસે મેરે વાસ્તે.

મએં જાનીથી ઝએતૂન કહી એક સખુન,
ન હોગી મેરેસે કહીં કોઇ ઝન.
તેરી માં બાહાદર બડી પેહેલવાંન,
કેં મેરે મુકાબીલ ખડી બે ગુમાન.
વ લેકીન તુ ઉસ રોઝ કુ બચ ગયા,
હુઆ જાન તેરા ન કાટી ગલા.
વલે તુજકુ મુજહ હાથસે અબ મહાલ,
અભી વાર કરતીહુ જલદી સંભાલ.
લગી હોને દોનુંમેં તબ કાર ઝાર,
લડે બહોત દોનું કરે ખુબ વાર.
ભી બીબીને ચાદરસે બાંધી ઝખમ,
તૈયમુમ કીઆ કર દુગાના ખતમ.
મુનાજાત માંગી કે અએ યા કરીમ,
દે ફરઝંદકું મેરે ફતેહ યા રહીમ.
ઝબર દસ્ત ઔરત બડી હુએ હરીફ,
ઇહે બેટા તેરે શેરકા હુએ હનીફ.
ફતે દે ઇસે રખ તું મેરી શરમ,
વ અગર નહીંતો જાતા હુએ સારા ભરમ.
ફતેહ દી ખુદાને ઇહે સુન કર દુઆ,
કીઆ હકને તબ ઉનકી હાજત રવા.
અવલ તીર બાઝી સો દોનું કીએ,
બઝાં ખેંચ તલવાર હાથમે લીએ.
અમીરકા ન વાર ઉસપે કરતા અસર,
ન હો વાર ઝએતૂનકા કારગર.
અમીરને કહા તબ યું ઝએતૂન કુ,
પકડ હાથ મેરા કમ્મર બંદ તુ.
તુ કર ઔર ઘોડેસે મુજહકુ ઉઠા,
બઝાં મએ ઉઠાઉં ઇહે શરત બડા.

ઝએતૂન તબ કમ્મરમેં બ ઔર હાથ ડાલ,
કીઆ ઔર ચહેરા હુવા ઉસકા લાલ.
અમીરને કીઆ ચુસત તબ ઝીન કું,
સંભાલા અપસકુ સો હર હાલ સું
બઝાં હાથ ઉસકે કમ્મરમેં દીઆ,
પકડ કર કમ્મર એક નઆરા કીઆ.
વહીં ઝીનસે સરકે ઉપર ઉઠા,
ફેંકા તબ વોહ ઝએતૂન કું ઘર હુવા.
પુકારી હુએ બીબી ને તબ ઝુદતર,
પુકારી અએ ફરઝંદ પકડ જલ્દતર.
અગર ઇહુ ઝમીંપર ગીરેંગી કભી,
તો મએં દુધ તુજહકુ ન બખશું કભી.
ઇહે સુન કરકે ઝીલે અમીરને ઉપર,
ઉતારે ઉસે તબ ઝમીં કે ઉપર.
વોહ ઝએતૂન બોલી અએ સાહેબ તમીઝ,
દીલો જાંસે હું મએં તુમહારી કનીઝ.
મએંને અપને દીલમેં અહદ યું કીઆ,
જો મુજહકુ પછાડે વોહ ખાવંદ મેરા.
અમીરને કહા તબ તું મુસલમાં હો,
શરક ઔર કુફરસે ભી બેઝાર હો.
સદક દીલસે ઝએતૂન કલમાં કહી,
ભી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાં હુઇ.
અમીરને કહા માંકું ઝએતૂન કે સાથ,
લેજાઓ મદીનેહકું વ આલા સેફાત.
મએંને ફીરકે આનેકી ખાઇ કસમ,
મએં જાઉંગા ઘર મુલક શાહે ઇરમ.
મુસલમાં કરૂં ઔર યારાં છુડાઉં,
તભી આ મદીનેકુ અંદર માંકુ દીખાઉં.

કહા શાહને દીલમેં ઝએતૂન ઔર હુએ,
મબાદા દગા મેરી માંસે કરે.
ઇહે નએ મુસલમાં ઇસકા નહીં એતબાર,
દોનું હાથ બાંધે હુએં કર અસતવાર.
કીએં માંકે હમરા ઇન સબકે તઈ,
ભી ચાલીસ કનીઝાંકુ બાંધા વહીં.
મદીનેહકે જાનીબ રવાના કીએ,
આપહી રાહ શાહે ઇરમકી લીંએ.
વોહ બીબી હનીફાંહ ઔર ઝએતૂન ભી,
મદીનેહ કે જાનીબ ચલી હુએં સભી.
એકાએક જંગલમેં કીઆ જા ગુઝાર,
વહાંકા શહેનશાહ થા કરતા શીકાર.
વોહ ઘોડા ઊઠાયા થા એક શેર પર,
આગે ઊસકે ભાગેથે દો શેર નર.
એકાએક પડી શાહકી ઊનપર નઝર,
વોહ ઘોડા ઉડાયા વહીં ઝુદતર.
બંદા દેખ એકતાલીસ સવારોંકે હાથ,
ઔર એક સવાર ઉનહુંકુ લે જાતા હુએ સાથ.
કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યું,
કે ઇહે કોન હુએં ઔર હુએ કોન તું.
કહી મએં હનીફાંહ હુ ઔજાહ આલી,
ઇહે મેરી બહુ કું મએં લેકર ચલી.
ઇહે ચાલીસ અસવાર ઊસકી કનીઝ,
લેજાતી મદીનેહકુ ઉનહુંકુ નીઝ.
કહા શાહ બહુ કુ મુજેહ દે ઇંતાલ,
ચલી જા તું ઘર અપને હોકર ખુશહાલ.
સખુન સુનકે બોલી ઉસે બા ગઝબ,
મુકાબીલ હુઇ શાહ ઝાલીમકે તબ.

લગા યા વોહ કાફરને તબ સરપે વાર,
ઝખમપર ઝખમ સેં હુઇ એકરાર.
કહી યા ઇલાહી તુ રખલે શરમ,
કે હુંગી તેરે શેરકી મએં હરમ.
ઊડા વહાંસે ધંદકાર ગીરદો ગુબાર,
કે મલને લગા આંખે વોહ શહેરયાર.
ફીરશતેં ફરસકી પકડ કર રીકાબ,
પહોંચાયા વોહ બીબીકુ ઘરમે શીતાબ.
હુવા બરતરફ જબ વોહ ગીરદો ગુબાર,
લગા દખને હર તરફ શહેરયાર.
હુઇ બીબી ગાએબ સો ઘોડે સંગાત,
હુવા ખુશકે ઝએતૂન લગી મેરે હાથ.
વહીં ઊસકા લશકર થા આયા તમામ,
કે મુજરા કીઆ આકે સબ ખાસોઆમ.
લગા કહેને ઝએતૂનકુ શાહ જહુલ,
કે અએ નાઝનીં અબ મુજેહ કર કબૂલ.
કહી ઊસકુ ઝએતૂન કે અએ ખબસ ઝાત.
કરું કેઆ કે મેરે બંદ દોનું હાથ.
વ અગર નહીંતો મએં દતો તુજેહ ઇહાં સઝા,
તુ ઇહે બાત કહેનેકા પાતા મઝા.
વઝીરંને બોલા કે અએ શહેરયાર,
કે આહી તેરે દામમેં હુએ ઇહે નાર.
ઇહે લાચાર હો કર કરેંગી કબૂલ,
તુ દીલ અપના કરતા હુએ કીઊં કર મલુલ.
કીઆ આકે એક બાગમેં તબ મકાન,
ગીરદ ઉસકે ઊતરા હુએ લશકર તમામ.
વોહ ઝએતૂન ઔર ઊસકી ચાલીસ કનીઝ,
રખેં બાગમેં શાહને લા બા તમીઝ.

કીઆ આકે માલનને શાહકુ સલામ,
કહા શાહને અએ ઝાલ કર એક કામ.
તુ બુઢી હુએ જાને સભી મકર ફંદ,
ઇહે ઔરત જો લાયા હું મએં કરકે બંદ.
તુ કર જાકે મેરે લીએ ઉસકુ પંદ,
ઉસે કરકે રાઝી તુ લા હોંશમંદ.
તુજેહ માલ વ ઝરસે કરૂંગા નીહાલ,
મેરેસે મીલા ઇસકુ લાકર ઇતાલ.
કીઆ અરઝ માલનને શાહે જહાં,
ઈહે હુએ કામ મેરા કરૂંગી બજાં.
બઝાં શાહને બોલા કે અએ પીરઝન,
જો મૌજુદ ઇસ વખત હો તેરે કન.
સો ખાનેકુ લા ઝુદતર મેરે ધીર,
કહી હુએંગા હાઝીર ઈસી વખત શીર.
હુકુમ હોતા દુધ અબ ગરમ કરકે લાઉં,
મએં બેગીસે લાકર તુમકુ પીલાઉં.
કહા શાહને બહેતર તુ જા લાવ દુધ,
ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ ઝુદ.
બુઢી જાકે વોહ દુધ તબ છાંનકર,
જલાને લગી આગે ચુલે પે ધર.
એકાએક ખુવાબ ઉસ બુઢી કુ આયા,
વોહ સોતે સપનેમેં દખી તો હુએ કેઆ.
પકડ બાલ સીરકે ફીરશતેં અઝાબ,
વોહ દૌઝખ મને ખેંચતે હુએં શીતાબ.
બુઢી વહાં વીલાપ કરેં બેશુમાર,
કે કીઉં ડાલતે મુજેહ બીચ નાર.
કે કેઆ ગુનાહ મેરા જો મુજહે કુ પકડ,
લે જાતે હો કીઉં તુમ સો દૌઝખ અંદર.

બુઢી થી ગરઝ ઇસ કશાકશ મને,
પડી થી જહેનમકી ગીરદશ મને.
બહોત શોર શર આહ ઝારી કીએ,
બહોત દરદસે બેકરારી કીએં.
ન આયા મદદ કોઇ લાતો મનાત,
ન ઉઝઝાને ઊસકી સુની કોઇ બાત.
હુઇ ના ઊમેદી ઊસે આશકાર,
કહી તબ કે અએ પાક પરવર દીગાર.
બચાલે અબ મુજેહ કઠીન વખત હુએ,
અઝાબ અબ મેરે પર આયા સખ્ત હુએ.
બુતાંપર મુજેહ અબ તો બાવર નહીં,
સીવા તેરે યાવર ન અબ કોઇ નહીં.
બુઢી કી હુઇ તબ દુઆ મુસતજાત,
મોહમદ નબી શાહ વ આલા જનાબ.
એકાએક હુવા આકે ઉનકા ઝહુર,
ઝમીંસે સમાતક હુવા શઓલે નૂર.
અરઝ કી બુઢીને કે અએ મેરે નબી,
કે દખેસે તેરે હુઇ દીલકુ ધીર.
વોહ ફરમાએ હુએં મોહમદ રસુલ,
અગર દીન મેરા કરે તુ કબૂલ.
તો દોઝખ મેં તુજહકુ ન ડાલેં કભી,
જો કલમાંહ કહે અપને દીલસેં અભી.
વ અગર નહીં તો જલકર તુ હોગી કબાબ,
કરેંગે ફીરશતેં તેરેપર અઝાબ.
જો દખી જમાલે મોહમદ બે ખુવાબ,
ફીરશતુંસે હોને લગા કમ અઝાબ.
સદક દીલસે કલમાંહ પડી પીર ઝાલ,
કબુલી મોહમદ કે દીનકુ બહાલ.

કહા તબ નબીને બુઢી કુ તદહાં,
કે મેરી બહુ બંદમેં હુએ ઇહાં.
અવલ ઊસકુ જા બોલ મેરે સલામ,
બંઝાં બોલ્ન ફરઝંદ અએ નેકનાંમ.
તુ ખાતર જમઆ રખ દીલકુ કરાર,
તેરે તઇં છુડાએંગા પરવર દીગાર.
બુઢી તુ કીસી તૌરસે દે છુડા,
તો ઊસકી જઝા તુજહકુ દેવે ખુદા.
એકાએક બુઢીકી ગઇ ખુલકે આંખ,
લગી હર તરફ દેખને જાંખ જાંખ.
જો દેખી તો કુછ ખુવાબકા નાહીં અસર,
વલેકીન મુઆતર હુઆ ઊસકા ઘર.
તબ આયા યકીન ઉસ બુઢીકે તઇં,
ચલી આઇ ઝએતૂન કને તબ વહીં.
પહેછાની કે મેરા સચ્ચા હુએ ઇહે ખુવાબ,
વોહ ખીદમતમે ઝએતૂનકી આઇ શીતાબ.
ઉસે દેખ ઝએતૂન હુઇ બેકરાર,
કે કુટની ઇહે હુએંગી જો આતી હુએનાર.
આતેમેં વોહ માલનને કીતા સલામ,
મોહમદકે ઝાંપસ કહી વોહ સલામ.
મુજેહ ખુવાબમેં હુએં કહે. યું રસૂલ,
કહે બહુકુ મેરી ન કર દીલ મલુલ.
મુસલમાં હુઇ હું મએં ઉન હાથસે,
છુડાઉંગી તુજહકુ હર ગાતસે.
બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભલા,
ખુદા તુજહકુ ઇસબાતકી દે જઝા.
ઉઠી વહાંસે માલન આઇ ગરમને,
રખા ઝેહેર કાતલ અથા ઉસ કને.

ઝહેર પીસ કર દુધ કે બીચ ડાલ,
ગઈ લેકે વોહ શાહ કને ઝુદહાલ.
દીઆ દુધ માલનને લા શાહ કે હાથ,
મીલાઉંગી તુજહકુ મએં લા આજ રાત.
કરી અપને ફંદસે હુ રાજી ઊસે,
દીલાસેં બહોત દેકે મએંને ઊસે.
ઇહે મુઝદાહ ખુશી સુન પીઆ શાહને દુધ,
સો પીતે હી લેટા ગઇ જાન ઝુદ.
માલન આકે બોલી યું ઝએતૂન કુ,
કે મારી હુ ઝાલીમ ઊસ શાહકુ.
દી ઊસકે કરનેકી ઊસકો સઝા,
કમાઇકા અપની ચખા વોહ મઝા.
કહી મુજહ કમ્મરસે છુરી કો નીકાલ,
મેરે હાથકે બંદ તુ કાટ ડાલ.
બુઢીને છુરી લેકે કાટી હુએ બંદ,
છુડાઇ હુએ ઝએતૂનકું કરકે છંદ.
ચાલીસુંકે બંદ કાટી ઝએતૂન ને,
ગઇ શાહ ઝાલીમકે લાશો કને.
જુદા કરકે સરકો હુઇ પસ સવાર,
નીકલ બાગસે યું કહી હાંક માર.
કે અએ ફોજ ઝાલીમ ખબરદાર હો,
ઇહે સર અપને ખાવીંદકા દેખલો.
ઇહે સુનતેહી લશકર તલ ઊપર હુવા,
પડા સારે લશકર અંદર ગલગલા.
વઝીરાં જો થે સાથ ઊસ શાહકે,
વો તૈઆર હો કરકે લડને લગે.
વોહ ઝએતૂન તલવાર તબ ખેંચ કર,
કરી હમલાહ કુફારકી ફોજ પર.

પછાડો ઊને કાફ્રરં બે શુમાર,
લગે ભાગને વહાં હઝારાં હઝાર.
વઝીરોંને દાતું મેં ઊંગલી પકડ,
દાતું હાથુંકુ પટકે સતીં બાંદ કર.
આગે આકે ઝએતૂન કે માંગે અમાન,
કહી ઊનહુંકુ જલદીસે લાઓ ઇમાન.
વઝીરૂંને કલમાંહ પડે સદક લા,
બઆં ઉનહુંકુ ઝએતૂનને યું કહા.
કે ઝુનાર તોડો ઘરોં બીચ જા,
બુતાં તોડ ડાલે કુફ્રર દી છોડા.
બના મીસજીદાં તુમ ગુઝારો નમાઝ,
ઇબાદત કરો તુમ વઝુ અપના સાર.
વોહ સાતોં વઝીરાંને લે પેશ કશ,
ધરે આગે ઝએતૂનકે હોકે ખુશ.
કહી મઆફ પસ ઊનહું કુ રૂખસત દી,
બઆં ઊસને દીલમેં ફીકર ઇહે કી.
કે જાઊં અગર મએં મદીનેહ મને,
ન જાનું અમીરકે ઊપર કેઆ બને.
ભલા હુએકે મએબી અમીર પાસ જાઊં,
પડે કામ ઉસ વખત મએં કાંમ આઊં.
ઇહે કર દીલમેં તદબીર તબ હુઇ રવાં,
જો બાકી યહાંસે રહી દાસતાં.
અમીરકી અએ યારો સુનો ઇહાંસે બાત
ઝએતૂન પાક દામનકે જબ બાંધે હાથ.
મદીનેહ કી જાનીબ રવાના કીએ,
ચલે । તાપે મુલકે ઇરમકે લીએ.
ચલે જાકે પહોંચે કીસી જાઇ પર,
અથા બાગ એક ઊસ મકાંકે ઉપર.

ગુલીસતાં થા મીશલે ફીરદોશકે
લગે ઊસમેં મેવે થે હરઝાત કે.
ચકુંલ શાહકા બાગ થા ગુલ બહાર,
રખી ફોજ થી વહાં સો બારાં હઝાર.
અમીરને ઊસી બાગમેં જાએ કર,
લગે તોડ ખાનેકુ સોબો સમર.
ખાએ વહાંસે મેવે બહોત પેટ ભર,
રહે સો ઊસી બાગમેં બે ખતર.
નીગેહબાં ઊસી બાગકા દેખ કર,
ચંદુલ શાહસે જાકર કીઆ ઇહે ખબર.
કે એક સવાર અરબી ઔર એક નફર,
મેવે ખાએ કરસો રહે બે ખબર.
બેટી શાહ પરીકી જો કીરયા પરી,
અમીર પર થી આશક વોહ અઝજાં પરી.
ચંદુલ શાહને લે ફોજ બારાં હઝાર,
આયા બાગ કે પાસ હોકર તૈઆર.
સમંદરકે પહેલારસે એક બાર,
પરી આઇથી દેખનેકુ દીદાર.
વોહ આઇથી દીદારકુ દેખને,
દેખી કેઆ સોએં હુએં દોનું જને.
લીઆ ફોજ ને બાગકુ આકે ઘેર,
પકડનેકુ આએ હુએં હોકર દલેર.
ડરી અપને દીલમે વોહ કીરયા પરી,
જો સોએથે હુશીઆર ઊનહુંકુ કરી.
દીઆ નાગહાં ઊસ પરીને અવાઝ,
ઊડી વહાંસે ફીર ખોલ અપને બાઝ.
પુકારી કીઊં સોએ ઉઠો યા ઇમામ,
ચંદુલ શાહકા લશકર હુએ આયા તમામ.

ખડા ઘેર કર બાગકે આસપાસ,
સોએ તુમ હો કીઊંકર ઇતા બે હવાસ.
ઉઠો અબ શીતાબીસે હુશીઆર હો,
કમ્મર બાંધ ઇસ વખત તૈઆર હો.
ઈહિ અવાઝ સુનતેહી હો કર તૈઆર,
ગયા ઉનહુકી આંખુસે થા જો ખુમાર.
લગે કહેને કીસકી ઇએ અવાઝ હુએ,
મગર હાથકી ગએબકી રાઝ હુએ.
કહે નામ ઉસકા ઇએ કીરચા પરી,
કે ઇહે જીસને અવાઝ આકર કરી.
ખબર કરકે કીરચા પરી જબ ગઇ,
મોહમદ હનીફ ઉઠકે દેખે તભી.
કે સચ ફોજ આઈ હુએ બારાં હઝાર,
નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
મુકાબીલ હો ઊસકે ગયા સામને,
કહા પહેલવાં હોવે જો તુજહુ કને.
મુકાબીલ હો મેરે વહીં આન કર,
દેખું ઝોર ઔર ઊસકા હુન્નર
આયા અઝન ઊસકે સો એક પહેલવાન,
અમીર પર વોહ હમલા કીઆ હુએ તદહાં.
અમીરને સીપર પર લીઆ ઊસકા વાર,
ઊસીકે દો ટુકડે કીએ હુએ ગે માર.
જો આતાથા ચલકર કોઇ પહેલવાં,
વોહ જીતા ન ફીરતાથા બચ કર વહાં.
ચંડુલ શાહને દેખા લશકર મરા,
વોહ આકર અમીરસે મુકાબીલ હુઆ.
કીઆ ઝરબ આકર અમીર કે ઉપર,
ઝરબ ટાલ ઊસકી પકડ કર કમ્મર.

ઊઠાયા ઊસે ઓર ઘોડેસે તબ,
અમીરને કહા ઊસ બે દીન સે અબ.
કે દીન મોહમદ કુ જલદી કબુલ,
વ અગર નહી મીલાતા તુજેહ ખાક ધુલ.
પડા હુએ વોહ કલમાંહુ ઓર તોડા ઝુનાર,
સદકસે ચંદુલ શાહ હુવા દીનદાર.
પુછા નામ કેઆ હુએ તુમહારા બતાવ,
ઇરાદા કેઆ ઓર કહાં મુજહ સુનાવ.
મોહમદ હનીફ નામ અપના કહે,
મેરા કસદ શાહ ઇરમ પર જો હુએ.
ચંદુલ શાહ બોલા કે મએભી ચલું,
કરૂં જાન કુરબાની વ મારૂં મરૂં.
અમીરને કહા મએને ખાઇ કસમ,
એકેલા કરૂં ફતેહ શાહે ઇરમ.
ચંદુલ શાહસે રૂખસત હુએ મુતહરમ,
ચલે ફીર વહી મુલક શાહે ઇરમ.
આગે થા વોહ મકબુલ પીછે ઇમામ,
ચલે જાતે રસ્તે વોહ જલદી તમામ.
સો ઇસ રોઝ આઇથી કીરયા પરી,
અમીરકુ પુકાર ઓર ખબર યું કરી,
કે આગે મીલેંગે તુમેહ બે ગુમાન,
કે હુએં દોનુ ભએનાં બડી પહેલવાન.
ખબરદાર રહેના તુમેહ યા અમીર,
કે હુએ દોનું ભએનાં બડી વોહ શરીર.
ઇતમેં જો દેખે પીછે ફીર ઇમામ,
નઝરમેં ન આવે વહાં કુછ તમામ.
રહે તબ વોહ હેરાં કે ઇહે કેનથી,
કે આ કર ખબર મુજહ કુ કહુ કર ગઇ.

બેઠે થે એક જાડ તલે રાહ પર,
નઝર કરતે હરએક મુસાફીર ઉપર.
કોઇ જો મુસાફીર વહાં જાતા અગર,
ન° જાતા ઉનહુસે થા બચ કર મગર.
અમીરકા ઊસી રાહસે થા ગુઝર,
એકાએક વોહ છોટોને કીતી નઝર.
સવાર હોકે ઘોડે પે ભાલા પકડ,
ચલાઇ વોહ ઘોડા અમીરકે ઊપર.
વ અગર નહીં સીપાહી દે હથીઆર ડાલ,
વ અગર નહીંતો નેઝા હુએ આતા સંભાલ.
કહે શોખરઆના સકત કેઆ તુજેહ,
જો એસે સખુન આકે બોલે મુજેહ.
તુ મરદોંકે હથીઆર કું બાંધ કર,
આઇ દઆવા દીલકે ભીતર સાંચ કર.
તેરા કામ સીને પરોનેકા હુએ,
બાને ઔર ચરખા ફીરાનેકા હુએ.
પહેન કર તુ ઔરત મરદકા લીબાસ,
મુકાબીલ તુ મરદોંકે હો બે હીરાસ.
કહી કીઊં કે અબ તુમને જાના મુજેહ,
મએં ઔરત હુ કએસા પહેછાના મુજેહ.
અમીરને કહા જબ તું ઘોડા ઊઠા,
આઇ મુજહ પે સીના તેરા થલથલા.
રોકાબુંમેં જુંબીશ ખાએ દોનું પાઊં,
મએં જાના કે ઔરત હુએ સાચી સુનાઊં.
કહી ગરહુ ઔરત વલે અએ જવાન,
બહોત શેર મરદોંકુ મારી બજાન.
હુએ કહેકર લગાઈ નેઝા શાહ પર,
અમીરને લીઆ ઉસકા નેઝા પકડ.

કમ્મરમેં ઉસી શોખકે હાથ ડાલ,
ઘોડે પરસે ઉસકુ ઉડાયા સંભાલ.
દીએ હાથ મકબૂલ કે બોલ કર,
દોનું હાથ મઝબુત ઉસકે જકડ.
કીઆ ઉસકુ મકબૂલને દસ્તગીર,
બડી બએનને ઉસકુ દેખી અસીર.
ગઝીબ હોકે ઘોડે પે અસવાર હો,
વહીં આ અમીરકે હુઇ રૂબરૂ.
ગઝીબસે વોહ ઘોડા ઉડાઇ ઉને,
અમીરકે લે નેઝા હુઇ સામને.
ચલાઇ વોહ નેઝા અમીરકે ઉપર,
અમીરને લીઆ હુએ વહીં બર સીપર.
કમ્મર બંદ ઉસકે અંદર હાથ ડાલ,
હુએ ઘોડેસે ઉસકુ ઉડાયા સંભાલ.
જબ ઘોડેસે ઉસકુ ઉઠા કર લીઆ,
ભી મકબૂલ કે વોહ હવાલે કીઆ.
ઉસે તબ સો મકબૂલને બાંધ કર,
ચલે આગે દોનુંકે તઇં વોહ પકડ.
ગએ શહેરમેં જાં થા ઉનીકા અમલ,
આઇ સબ હુએ રૈયત સો બાહેર નીકલ.
અમીરકે ઉપર સબ કીએ જાન કુરબાં,
અરઝ કી અમીરસે કે એ મહેરબાં.
હમારા અથા શાહ ઉનકા પીદર,
કીઆ ઉસને દારૂલ ફનાસે ગુઝર.
દોનુ ભએનાં આપી રહે રાજ કર,
ભાઇ અપને ઇમરાંનકુ ઇખરાજ કર.
સીતમ કરતી દોનું ઇએ હો બે હીરાસ,
કરે ઝુલમ બે દાદ ઇએ બે કીઆસ.

રૈયત જો ભાગી હુઆ દેહ ઉજાડ,
બડી સખત બેડીનાં અથી નાભકાર.
અમીરને પુછે કહાં હુએ ઇમરાન બતાવ,
કહાં કએદ હુએ વોહ સો મુઝો દીખાવ.
અરઝ યું કીએ વોહ હુએ કુવે ભીતર,
વોહ ઇમરાનકું રખા ઉનીં કએદ કર.
દો રોટી ઔર એક કુઝા પાની મુદામ,
સોલે ઉસકે તઇં અએ શાહ નેક નામ.
અમીર સુનકે આએ ઉસી ચાહ પર,
પુકારે કે ઇમરાન કેઆ હુએ ખબર.
કહા હુએ યું ઇમરાન વઆલા કદર,
તુમે કોન હુએગે ઇસી જાએ પર.
ખબર ઇસ મુસીબત મેં લેતે શીતાબ,
તુમહારા ઇસમ કીઆ હુએ વઆલા જનાબ.
મોહમદ હનીફ હું કહા શાહને,
છોડાનેકુ આયા હુ તેરે કને.
તેરી દોનું બેડીનાંકુ મએં બાંધે કર,
લે આયા હુ અબ તું ફીકર કુછ ન કર.
મંગા પીડેકુ ઔર રસીસે જકડ,
કુવે બીચ ડાલા અમીરને પકડ.
કહે બેઠ ઇમરાન તું પીડે ઊપર,
નીકાલું તુજેહ ચાહસે ઝુદતર.
ખુશી હોકે બેઠા સો ઇમરાન તદહાં,
નીકાલે ઊસે દીનકે પહેલવાં.
બુલાકર લુહાર ઊસકી બેડી કટા,
ભી હમામ ખાનેમેં ઊસકુ નહલા.
બેઠાયા હુએ લાકર ઊસે તખત પર,
કહા ઊસને કલમાં નબી કે ઉપર.

કહા શાહને હુકમેં તુ ભએના કે બોલ,
તુ સબ રાઝ દીલકા અભી અપને ખોલ.
કીઆ અરઝ ઇમરાન હુએ બહુનાં શરીર,
હુએ લાઝીમ ઊનેં મારના યા અમીર.
કેતા દુસરે કુ ભી ઇબરત હોવે,
એસે કામ કરનેસે હેબત હોવે.
દેવારંમેં દોનું કું જલદી ચુના,
કરો તીરઅંદાઝી દોનું ખુલા.
મારે તીર ઊનીકું હુઇ વે હલાક,
જહનમ કું પહોંચી હુવા મુલક પાક.
અમીરને કહા તબ સો ઇમરાનકું,
મએં જાતા હું આગે કીસી કામ કું.
તું કર બાદશાહી હયાતી તલક,
રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
કહા ફીર યું ઇમરાન ને યા અમીર,
મેરે બાપકે સાત હુએ ગે વઝીર.
ભાગી હોકે બેઠે હુએ વે તોડ બાત,
કોલ્લે સાત સાતુને કર લીએ હુએ હાથ.
અગર વે મરેંતા મીટે સબ ખલલ,
મેરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.
મોહમદ હનીફને કહા ગુદતર,
ચલો હોકે તૈયાર ઊનકે ઊપર.
સો ઇમરાન કર ફોજ જમઆ કલોલ,
અમીરકુ લીઆ સાથ હો કર રહીલ.
ચલે કુચ દર કુચ ઊનુંકે ઊપર,
વોહ સારે વઝીરોંકુ પહોંચી ખબર.
કે મોહમદ હનીફ કુ લે ઇમરાન સાથ,
વોહ લડને કું આતા હુએ હમ સબકે સાથ.

વે સાતું ભી આએ હુએ હો કર તૈયાર,
જમઆ કરકે ફોજાં હુએ એક ઠાર.
પહોંચા શાહ ઇમરાનકા લશકર વહાં,
તબલ જંગકા હુકુમ કીતા તદહાં.
ઉધરસે વોહ લશકર ભી તૈયાર હો,
હુવા શાહ ઇમરાનકે રૂબરૂ.
લગી જંગ હોને સો ગમશાનકી,
લગી ફોજ હટને સો ઇમરાનકી.
મોહમદ હનીફને લે તલવાર કું,
લગે મારને ફોજ કૈફારકું.
કઇ માર ડાલે બડે કાફરાં,
લગા ભાગને ઊનકા લશકર તદહાં.
વોહ સાતું વઝીરૂંને ઇમરાન સે આ,
કહા અબ તું આએ શાહ હમકુ બચા.
સો ઇમરાન સાતુંકુ હમરાહ લે,
ડાલા ઉનહુકુ લા શાહકે પાઉં તલે.
અમીરને કહા ઊનહુંકુ કલમાહ કહો,
વ અગર નહીં તો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
સો ઈમાન લાકર વે કલમા કહે,
વે હો દસ્ત બસતા સો આકર ખડે.
અમીરને કહા તુમ ઇતાઅત કરો,
તુમ ઇમરાનકી ખીદમત કુ દીલમે ધરો.
વ ઝાત તુમારી હમેશાં બહાલ,
ઝરોમાલ દેકર કરેંગા નેહાલ.
કબુલા ઊનહુંને અમીરકા સખુન,
ચલે તબસો ઇમરાન કા સુન બચન.
કહે તબસો ઇમરાનકું યું કર ઈમામ,
શહેરમેં જો દાખીલ હુએ ખાસો આમ.

મએં જાતાહું શાહે ઇરમકે ઊપર,
તું કર બાદશાહી બેઠા તખ્ત પર,
કહા શહેકું ઇમરાનને યા અમીર,
ચલું મએંભી હમરાહ હો દસ્તગીર.
કહે તબ મએં સોગંદ ખાયા હું યું
કે શાહે ઇરમસે એકેલા લડું.
મીલુંગા મએં ફીરતે વખત તુજસે આ,
કીસી બાતકા ગમ ન હરગીઝ તુ ખા.
ઇહે કહે કર અમીરને કીઆ કુચકો,
તરફ મુલક શાહે ઇરમકુ સુનો.
સભી શહેર ચેન લગા ઝાર ઝાર,
બી ઇમરાન ઝારી કીઆ બે શુમાર.
સુનો અબસો ઝોતુનકા તુમ ઝીકર,
સભી થે વોહ બાકીથી ઇસકી ફીકર.
ઝોતુન જબ ગઇથી મદીને ઉપર,
વોહ શાહે ઇરમ દીલમને ખોફ ધર.
મબાદા મેરે પર વોહ લાવે બલા,
ઇહે અંદેશા દીલમેં અપસકે ધરા.
હઝદાહ લાખ લશકરસે બાહુર પડા,
શહેરસે દો કોસું પે દેરા દીઆ.
ખતરેકા દીલમે ન થા ઉનકે ડર,
વલેકીન ખુશી થી ઊસેં સર બસર.
મોહમદ હનીફ જાકે પહોંચે તભી,
દેખા કેઆહૈ લશકર પડા હુએ સભી.
પડા હુએ ઇહે લશકર સો બે ઇનતેહા,
ફીકર શાહને દીલમેં તભી યું કીઆ.
કરે કોન ઇનકુ હમારી ખબર,
કે લડનેકુ આયા અલીકા પીસર.

નીશાં અહુમદી ખોલ મકબુલ દે,
ખડા રહે તુ ઇસ ટેકડેકે તલે.
વોહ કલમેકુ પડ કર નઆરા કીઆ,
કીતાંકા જો સુનતેહી ફાટા હયા.
વોહ લશકરને સુનકર બજાએ દોહલ,
કઇ ઓરતોંકે ગએ ગોર હમલ.
સુના શાહ ઇરમ જબકે નઆરા અમીર,
લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
કે ઇહે કીસકા નઆરા બતાઓ મુજેહ,
દો ખબર ઊસકી બરાબર મુજેહ.
વઝીરાંને મીલકર તભી હુએ કહા,
કે મોહમદ હનીફને ઇહે નઆરા કીઆ.
કે ઝએતૂન ને અરઝ કી થી તદહાં,
મોહમદ હનીફ કો મએં મારી બજાં.
ગલત થા વોહ ઝએતૂન કા સબ કહા,
કીસી તારસે હુએ વોહ જીતા રહા.
તુમારેસે આયા વોહ લડને ઊપર,
નઆરા માર તુમકુ કીઆં હુએ ખબર.
ઇહે સુનતેહી વોહ શાહ હોકર સવાર,
સભી ફોજ લે સાથ હોકર તૈયાર.
ખડા આકે મએદાંમેં સફ બાંધકર,
અમીરભી વહીં એડ ઘોડે કો કર.
પડા ઊસકે લશકરમેં વોહ શેર નર,
લીએ હાથમે શમસીર ખેંચ કર.
લગે મારને ફોજ કુફાર કો,
ગીરાને લગે પીયાદે અસવારકો.
ગયા દીન લડાઇમે સારા તમામ,
ગુઝર કર ગયા દીન હુવા વખત શામ.

સો મકબૂલ કર આકે ઊતરે ઇમામ,
દીએ અપને ઘોડેકુ દાના મુદામ.
વો લશકર કીઆ અપની જાગે મુકામ,
દાના ગાંસ ઘોડેકુ દેકર તમામ.
યું અલ કીસ્સા હર રોઝ ઇસતોર જંગ,
મોહમદ હનીફને કીએ બેદરંગ.
બહોત પહેલવાં ઊનકે મારે અમીર,
કહે શાહ ઇરમકો ઊસકે વઝીર.
કે હર રોઝ લશકર હુએ હોતા સો કમ,
મોહમદ હનીફ કુ હુવા નહી ઝખમ.
કરો મીલકે તદબીર ઓર કુછ બીચાર,
કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઊસકુ માર,
કરો મસલહત સબ મીલકે એસી તુમેં,
ખોદા સાત ખડે સો મએદાનમેં.
કરો રાત અંદર કુએ તુમ તૈયાર,
કે પતે બીછાઓ ઊપર ખાકો ખાર.
ફેજરમે નકારા લડાઇકા કર,
ખડે આકે મએદાંમે સફ બાંધ કર.
ઉધરસે અમીર ભી અસવાર હો,
હુવા જાકે ઉસ ફોજ કે રુબરુ.
અમીરકે મુકાબીલ ભી આ પહેલવાં,
કીઆ આકે હમલા અમીર પર દવાં.
લીએ વાર ઉસકા સીપરકે ઉપર,
લગે કરને હમલા વોહ ભાગા ઉધર.
કુએં કુદ કરકે ગયા વોહ સવાર,
અમીર આએ હુએં તબ કુએકે કીનાર.
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા,
હુવા જાન કર વોહ કદમ ના ધરા.

અમીરને કહા એસે મએદાનમે,
અડા કીઊં ઇએ ઘોડા ઇસી આનમે.
ઇસે કુઆ હુઆ હુએ યું ડરતા હુએ કીઊં,
કુદમ અપના આગે ન ધરતા સો કીઊં.
મારે એક ચાબુક ગુસે બીચ આ,
કુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તએશ ખા.
કુઆ દુસરા કુદ કર ઉસ પે જાન,
સીધુમ ચાહુ અંદર પડા જા તહહાં.
ઘોડેકે તલે દબ ગએ શાહકે પાએ,
શીકસ્તા હુએ ઓર કહે યા ખુદાએ.
દાનું પાઊ અમીરકે હુએ ચુર ચુર,
પડે જબ કુએમે ઇહે સબકે હુઝુર.
લીઆ ફોજને ચો તરફસે હુએ ગેર,
વઝીરોંને બોલે કરો અબ ન દેર.
કુઆ મુંધ કર સબ બરાબર કરો,
મીટા સબ ખલલ અબ ખુશી દીલધરો.
ઇતમેં વોહ ઝએતુન આ પહોંચી વહાં,
કે મકબૂલ પકડ કર ખડાથા નીશાં.
પુછી આકે મકબૂલકુ કહાં ઇમામ,
બોલા શાહકે ઉપર બહોત ઇઝદેહામ.
નહીં મુજકુ મઆલુમ ઊનકી ખબર,
ગએ હુએં વે લડને ઊનહું કે ઊપર.
કીઆ એક ઘોડેકુ ઝએતુનને,
આઇ ઝુદતર હુએ કુએકે કને.
વોહ લશકરને ઝએતૂન કુ દેખ કર,
કુઆ છોડ ભાગે વે ઇધર ઊધર.
ચાલીસું કનીઝાં ભી પહોંચી વહીં,
ઊતર કરકે ઘોડેસે ઊસ વખત મઇં.

કુએ બીચ સર ડાલ બોલી પુકાર,
અમીર કેઆ ખબર હુએ કુઓ આશકાર.
ઇહે બાંદી તુમારી ભી પહોંચી શીતાબ,
કુએસે શીતાબી દો તુમ જવાબ.
મેરે પાઊં ટુટે નહીં મુજહ મેં હાલ,
કીસી તોર સે તુ મુજેહ અબ નીકાલ.
વોહ ઝએતૂન કર જમા ચાલીસ કમંદ,
સીપરકો વોહ બાંધી કર ખુબ બંદ.
કુએ બીચ ડાલી વોહ બોલી તદહાં,
કીસો તોર બેઠો સીપરકે મયાન.
અમીરને દોનું કોહુનીઆં ઉસી બીચ ડાલ,
શીપરમે વોહ આડે હુવે હુએ સભાલ.
કીઆ ઝોર ઝએતૂન ને એસા તમામ,
ઊઠા ન સકી ઔર કહી યા ઇમામ.
મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહીં,
બહોત ઝોર કરતી પ હીલતે નહીં.
અમીરને કહા તબકે ચાલીસ કનીઝ,
કરો મીલકે સબ તુમ અભીં ઝોર નીઝ.
ખુદા યાદ કરકે ઝોર એક,
ઓર બેંચો કીનારે પ તુમ મુજહકો બેક.
બમુજીબ કહેકે સભી મીલ સંભાલ,
મોહમદ હનીફકો કુએસે નીકાલ.
ડાલે ચાર પાએ પ મકબૂલ પાસ,
અમીરને ભરો ઉસ વખત થંડી સાસ.
ઝએતૂન બોલી કીઊં કીએ આહ સરદ,
સબબ વોહ સુનાઓ મુજેહ શોર મરદ.
કહે હું મએં લાચાર તકદીરસે,
નહીં કુછ બના આજ તદબીરસે.

રહે યારાં મેરે વહાં કએદમે,
હુઆ મઅેભી ઇસ તાર ઊમેદમે.
અગર તુજસે હાવેતા ઉનહુ કુ લે આ,
તો દીલકુ તસલી કી હોવે બીના.
ઇહે સુનતેહી ઝઅેતૂન હો કર સવાર,
કીલે બીચ ઢુડી ઉનહે બે શુમાર.
વોહ થે જીસ મકાંપર વહાં થે નહીં,
જો પુછેતા કોઇ બતાવે નહીં.
કહી દીલમે અપને મબાદા કહાં,
અમીર પર ગીરે ફોજ આકર વહાં.
શુતાબી નીકલ કર કીલેસે ચલી,
વહાં જા અમીરસે શીતાબી મીલી.
જો દેખી અમીરકે તઇ ફોજ ગેર,
અમીર પર વોહ આઇ હુએ હો કર દીલેર.
અમીરને પકડ હાથમે તબ કમાન,
લગાતે હુએ તીરાં કે તઇ બે ગુમાન.
જો કોઇ ટેકડે પર જો ચડતા અથા,
સો એક તીરસે વોહ ભી પડતા અથા.
ચાલીસું કનીઝાં કે તીરકશ તમામ,
હુઆ ખાલી તીરાંસે તબ ઇહે મકાન.
ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર,
કહા અબ તુ દુશમન કા હોગા અસીર.
એકાએક હુએ ઝઅેતૂન આઇ નઝર,
કે આતા હુએ જીસ તાર પર શેરનર.
જો ઝઅેતૂન દેખી હુએ સુસ્ત દીલ,
લગે ભાગને તબ વહાંસે નીકલ.
કીઆ અરઝ ઝઅેતૂન ને આકર વહીં
બહોત ઉનહુંકુ ઢુંડી ન પાએ કહીં.

ઇસી વાસતે મએંભી આઇ નાંકલ,
મબાદા કરેં આકે તુમ પર દંગલ.
ભલા મએ જો આઇ ઇહાં ઝુદતર,
હટાઇ મએં ઇસ ફોજકુ આન કર.
હુકુમ હોતા ચલકર કીસી મુલકમેં,
મુસાફર હકીમાં દીખાઉ તુમે.
ઇલાજ હાથ પાઉંકા કર ફીરકે આએં,
જબ અછે હો લડનેકુ દુશમન પ જાએં.
અમીરને કહા મુલક ઇમરાનકા,
કે નઝદીક હુએ દોસત દીલ જાનકા.
મેરી ચારપાઇ વહાં લે ચલો,
સો ઇમરાનસે ચલકર શીતાબી મીલો.
કરેગા વોહુ ખીદમત દીલો જાનસે,
કરાવેગા ઇલાજ હકીમાંઓસે.
ઇહે સુન કરકે ઝએતૂન આલી વીકાર,
અમીરકો વોહુ લેકર ચલી એકબાર.
વહાં મુલક ઇમરાન પર કોઇ ગનીમ,
વોહુલડનેકો આયા થા ચલકર ઝબીમ.
ઉધરસે વોહુ ઇમરાનભી અસવાર હો,
હુવા ફોજ દુશમન કે આ રૂબરૂ.
મુકાબીલ હુઇ ફોજ દોનું કી જંબ,
કહા શાહ મકહુરને ઉસકો તબ.
સુના હુ મએં અબ તુ મુસલમાન હુઆ,
મોહમદ નબીકા તુ કલમાં કહા.
ઇએ સુનકર ખબર ચલકે આયા હુ મએં,
બડી ફોજ ભારીકુ લાયા હુ મએં.
વલે દીલમે મેરે આઇ હુએ ઇએ બાત,
કે હમ તુમ દો દો કરેં મીલકે હાથ.

દાનુ લશકરામેં લડાઇ હુઇ,
જો મારે કરે બાદશાહી વોહી.
મેરી ફોજ થોડી હુએ દીલ બીચ લા,
સો ઇમિરાન અસવાર હોકર ચલા.
મુકાબીલ હુવા કરને લાગા વોહુ જંગ
કમંદ મારી ઇમરાન પર બે દરંગ.
લગા ખેંચને તબ વોહુ લાચાર હો,
કહા યા ઇલાહી મદદગાર હો.
ઉસી વખત પહોંચે અમીર આન કર,
દરદ પાઉમે થા બડા સખત તર.
દેખે જબકે ઇમરાન પર વખત તંગ,
થે બીમાર ખુદ ઓર ઊસપર હુએ જંગ.
કહા હાએ અફસોસ સદ હેફ હુએ,
મેરે યાર ઊપર સીપા સએફ હુએ.
મએં આયાથા જીસકા યો કર એતમાદ,
સો વોહ દામ ઝાલીમ અંદર નામુરાદ.
ઊસી વખત ઝએતૂન કહી શાહ કો,
મએં નહીં જાનતી શાહે ઇમરાન કો.
અમીરને કહા જીસ ગલેમે કમંદ,
વોહુ હુએ યાર મેરા છુડા ઊસકા બંદ.
જો વોહુ ખેંચતા હુએ તું જા ઊસકો માર,
તબી દીલકો મેરે હોવેંગા કરાર,
ઇહે સુનતેહી ઝએતૂનને એડ કર,
ઊસી વખત દાનુંકે આ સર ઊપર.
કમંદ કાટ ઇમરાનકો દી છુડા,
દી શાહે મકહુરકા સર ઉડા.
ઉડી ફોજ ઇમરાનકી ઝુદતર,
ગઇ લુટ લશકર સભી સર બસર.

બઝાં આકે ઇમરાન શાહસેં મીલા,
દએ પાઊં અમીરકે બહોત તલમલા.
કીલ્લેમેં લેજાકર ઉતારા તભી,
બુલાએ હકીમાં શહેરકે સભી.
કહા આએ હકીમાં ઇલાજ અબ કરો,
સભી મીલકે પાઊંકો અછા કરો.
મએ બખશુંગા તુમકો બહોત માલો ઝર,
ઇસી કામ પર મીલકે બાંધો કમ્મર.
હકીમાંને દેખા જો પાઊંકા રીવાજ,
કહા શહેકુ હુએંગા એહી લાઇલાજ.
દુનીઆમે ન ઇસકી કહીં હએ દવા,
હડે ગોશત ચમડા હુઆ સારખા.
ગયા શાહ ઇમરાં મહેલકે અંદર,
હુઆ દરદભારી અમીરકે ઉપર.
અમીરને બહોત આહ વ ઝારી કીએ,
દરદને ઉસે બે કરારી કીએ.
વોહ મકબૂલ વ ઝએતૂનકુ બોલે ઇમામ,
મેરે પાસસે દુર હો તુમ મુદામ.
ઝએતૂનને કહા યા ઇમામુઝ ઝમાં,
જુદા મુજકુ દુનીઆમે કરતે હો ઇહાં.
વહાં આકબત મે કહોગે સો કેઆ
મેરે સરપે બતરા હુએ બે ઇનતીહા.
ફરમાએ ગડી ભર અભી દુર હો,
મુજેહુ દરદ ભારી હુવા બુબમો.
સો તનહા મહેલમેં રહે નેકનામ,
કીએ બાહેર મકબૂલ ઝએતૂન કીયામ.
વોહ કરતે થે મોહમદ હનીફ આહ વ બાા,
હુવા હાલ ઉનકા બહોત થા તબા.

સૌ ઉસ સેઝ કોરચા પરી જલ્દ આ,
મઆ ખાટ શાહુકો ગઇ વોહ ઉઠા.
દેખે કેઆકે આવાઝ આતા નહીં,
સૌ • ઝએતૂન બોલી હુએ મકબૂલ કે તઈ.
કે જાકર શીતાબી ખબર કુછ તુ લા,
નહીં આતા આવાઝ હુએ સો કેઆ.
અંદર જાકે મકબૂલ દેખા વહીં,
શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
વોહ મકબૂલ રોને લગા તબ પુકાર,
ઝએતુન સુનકે દોડી વહીં આહ માર.
ઉઠા સોર વ ગોગા વહાં પર સો આએ,
લગે લોગ કરને બહુત હાએ વાએ.
ફર આવાઝ ઝએતૂન વ ચાલીસ કનીઝ,
બુલાપાસ મકબૂલકો અપને નીઝ.
તુ જા ઘરકુ અપને ખબર જલ્દ કર,
મએં જાતી હુ તનહા જંગલકે અંદર.
મએં કેઆ મુંહ બતાઊં સો સુસરાલમેં,
જંગલમેં મરૂંગી સો હર હાલ મેં.
કહા ઉસકુ સમજાકે મકબૂલને,
કે ચલ સાથ મેરે મદીનેહ મને.
કરેંગે પ્યાર સબ વે તેરે ઉપર,
આમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
આઇ દીલમે ઝએતૂનકે ઇહે બાત,
ચલી તબ મદીનેહ તરફ પાક ઝાત.
લે મકબૂલ દસતાર નયાલૈન કો,
ચલા લેકે હમરાહ ઝએતૂન કો.
વોહ ઇમરાંકો વહાંસે રૂખસત કીએ,
દોનુને મદીનેકા રસતા લીએ.

કબ્રસ્તાંમેં દાનુ મદીનેહ કે આએ,
હુએ ગુએતૂન બોલી કે મકબૂલ જાએ.
અમીરકી ઉનહુંકુ ખબર જા સુના,
ઝીકર મેરા ઊનસે ન કીજીઓ ઝરા.
અગર હોવેં રાઝી તો કીજીઓ ખબર,
વ અગર નહીંતો કરના નહીં કુછ ઝીકર.
જલદ આકે મુજકુ કરો ઇહાં ખબર,
તુ કર મુજકુ વાકફ ઇસી બાત પર.
તો કીસ તરફ મએંભી જાઉં નીકલ,
તો ઊનકે ન આગે રહું મએં ખજલ.
ઇહુ કહુ કરકે બેઠી કીસી ગોર પર,
વોહ બેઠીથી રોતી [illegible] ઝીકર કર.
મદીનેમેં મકબૂલ [illegible] હુવા,
ઉસે દેખ વહાં પર [illegible] હુવા.
પુછે આ ઇમામે હસન વાર હુસૈન,
કે મકબૂલ તેરે ચલે કીીં ઇહુ નએન.
મોહમદ હનીફકો કહાં છોડ કર,
તું આયા હુએ ઊનકી સુના કુછ ખબર.
વોહ મકબૂલ બોલા અએ શાહ ઝાદગાં,
ગંવાયા મએં ઊનકે તઇં રાએગાં.
ઇહે દસતાર નયાલૈન ઊનકા નીશાં,
દીખાનેકો લાયા હું અએ સાહેબાં.
ખબર જાકે બોલે પીદરકુ વહાં,
કે મકબૂલ આયા હુએ રોતા ઇહાં.
મોહમદ હનીફકી વોહ લાયા ખબર,
કે મરનેકી લાયા હુએ વોહ સર બસર.
અલી સુનકે ઇહે બાત ગંમસે ભરે,
વંહી કરકે નઆરા વોહ એક આહ કરે.

ખબર હુઇ મદીનેમેં મશહુર તર,
હુવા સખ્ત માતમ અલીકે ઊપર.
આએ સારે અસહાબ સુન કર ખબર,
પુછે શાહે મરદાંસે આકર અસર.
કે કએસા ઇહે માતમ હુવા હએ કહો,
સુનાઓ તો હમકુ ભી મઆલુમ હો.
કહા યું કે મકબૂલ લાયા ખબર,
મોહમ્મદ હનીફકી મુએકી ઝીકર.
પુછા સબને મકબૂલકો તબ સો આ,
હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
સો મકબૂલ બોલા ઊનહુંસે બયાં.
કુવેમેં ગીરે પાણીં ડુટે અયાં.
વહાંસે ભી લાએ થે ઇમરાં કને,
બમઆ ખાટ ગાએબ હુએ ઘર મને.
મએં દસતાર નયાલેન લાકર વહાં,
નીશાંની બતાનેકો આયા ઇહાં.
કહે તબ સો સારે મીલકર અસહાબ,
કે અએ શાહે મરદાં અલી બુતરાબ.
ન હો દીલમેં ગમગીન તુમારા પીસર,
મુવા નહી હએ જીતા સુનો સરબસર.
ચલો રૌઝએ મુસતફાકે હુઝુર,
વહાંસે બશારત મીલેંગી ઝરૂર.
આઇ મુરતઝાકી ઇહે ખાતીરમેં બાત,
ગએ હુએ વે રૌઝેમેં યારોંકે સાથ.
અલીને વહાં ઇસ્તખારા કીએ,
નબી મુસતફાને બશારત દીએ.
હુવા હુકુમ ઊનકુ ઝે રૌઝે શરીફ,
કે જીતા હએ અબતક મોહમ્મદ હનીફ.

ક્રે કીરચા પરી બીનતે શાહે પરી.
સમંદર કે ઉધર લે જાકર ધરી.
વોહ મકબૂલ લાયા હુએ અએતૂનકો સંગ,
ઊસે જાકે બોલા અલી બેદરંગ.
હુકુમ હુએ કે જાઓ સમંદર કે પાર,
મોહમદ હનીફકું લે આ એકબાર.
દો બેટે તુમારે અલી સાથ દો,
ઊમર પએક ભી ઉનકે હમરાહ દો.
તઇનાત ઊસકે કરો તુમ સવાર,
કે અસહાબ મેરે સો બારાં હઝાર.
સલા ઊસ હનીફકા પહેના કર તભી,
કે મોહમદ હનીફ ઊસકું બોલો સભી.
ઝનાના લીબાસ ઔર ઝેવર વ ઝર,
દો તુમ ઊસે બીચ સંદુક ભર.
સરાપરદા ઢેરા અમીરકા કરો,
સરંજામ સબ કુછ સો પુરા ભરો.
કહે તુજકું અરસા વહાં સાત સાલ,
પહોંચાવેગા તુજકો વહાં ઝુલ જલાલ.
મીલેગી તુ જા શાહે પરીઊંસે જબ,
ઝનાના લીબાસ અપના કરકે યો તબ.
જાવેગી તુ જીસ વખત ઉસકે હુઝુર,
તભી અપની ચાદરકુ કર સરસે દુર.
નંગે સરસે દેખેગા તુજકુ વહાં,
કહેગા તેરી ઓડની હુએ કહાં.
તુ કહીઓ કે અએ શાહ આલી કદર,
હુએ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ઘર.
ઇહે સુનકર વોહ બેટી બુલાકર પુછે,
હવાલે કરેગા હનીફકો તુજે.

કુહી જબ અલીસે નબીને ઇહે બાત,
સો ઝએતૂન કને આએ મકબુલકે સાથ.
દખે કુઆકે બેઠી હુએ ઝએતૂન હુઝી,
અમીરકે હુએ ગંમમેં વોહ અંદોહુગીં.
અલીને રખા ઉસકે સર પર હુએ હાથ,
નબી મુસતફાકી સુનાઇ હુએ બાત.
જો કુછ હુકુમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર,
સો બોલે બયાં વાર ઉસકે હુઝુર.
વોહુ સુનતેહી ઝએતૂન હુઇ શાદમાં,
તભી શુકર એઝદકા લાઇ બજાં
હુવા હુકુમ હુએદરકા ફરાશ પર,
કે દેરા દેઓ જાકર દો કોસ પર.
બમુજીબ હુકુમ ઉસને અએસા કીઆ,
કનાતાં વ તંબુ તનાબા દીઆ.
અલીસે લે રૂખસત વોહ ઝએતૂનને,
હુઇ આકે દાખીલ સો દેરે મને.
જમઆ હોકે અસહાબ સારે તમામ,
ગીરદ ઉસકે દેરેકે સભને મુકામ.
ભી ઊમર છડી લેકે હો ચોબદાર,
રહા હુએ નીગેહબાં ઉનકે દુવાર.
આએ મીલને દોનુ હુએં ફરઝંદ અલી,
કે ઉમરે અલી ઔર તાલીબ અલી.
સરાપરદે અંદર જો જાને લગે,
ઊમર ભી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
કહાં તુમ હો જાતે ઔર તુમ કોન હુએં,
ઇજાઝત બગેર તુમકો જાને ન દે.
ઊમરકુ કહે દોનું શાહ ઝાદગાં,
હુએં હમ દોનુ ઝએતૂનકે દેવરાં.

હમારેસે ઉનકો તો પરદા નહીં,
મના કીઊં તુ કરતા હમારે તઇ
કહા હુકુમ ઊનકા મેં જબ તક ન લું
કે મએં કીસકો ગરમેં સો જાને ન દુ
ખડે રખ વહાં પર વે દોનુ વલી,
કહા જાકે આતે હએં ઇબને અલી.
અગર હો ઇજાઝત તો આવે હુઝુર,
વગર નહીંતો રખતા હું મએં ઊનકો દુર.
ઊમરસે કહી ઊનકો આને દેઓ,
તું આને મેં ઊનકો મુઝાહીમ ન હો.
તબ ઊમરને ઉનહુંકુ કહા આ કર,
બીલાશુબહા જાઓ તુમેં ઘર અંદર.
ગએ દોનુ ખીમેં અંદર ખુશ ખેરાંમ,
ખડે હો અદબસે કીએ હએં સલામ.
મીલી ઊનસે ઝએતુન હોકર ખુશી,
દોનુ દેવરોંકો હએ બેહો કહી.
રહે રાત સારી ઇસી જાએ પર,
કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
ચલે કુચ કર કર મદીનેસે વે,
હએં દુર રોઝ જાતે સમંદરકે પએ.
કે મીઆદકા કીલા ઔર શહેર ઘર,
દોખાઇ દીઆ દુરસે પેશતર.
કીલે પરજો બેઠથે દો દીદબાં,
મદીનેકે જાનીબ દેખે નાગહાં.
એકાએક સો પએદા હુવા તબ ગુબાર,
દેખે ઊસને અસવાર બારાં હઝાર.
કીઆ જાકે શહેકો હએ અપને સલામ,
કહા યું કે આતા હએ લશકર તમાંમ.

કીલ્લેસે ઉતર કર વોહ બોલા બબર,
મદીનેસે આઇ હુએ ફોજ બેશતર.
નીશાંનોસે હમકો હુવા આશકાર,
કે હુએ ફોજ ઇસલામ બારાં હઝાર.
ઇહે સુનકર વોહ મીઆદ બાંધા કમ્મર,
સભી ફોજ અપની વોહ તૈયાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલ્લેસે ઉતર,
મુકાબીલ હુઆ આકે સફ બાંધ કર.
ભી થા તીસ ગઝ કદ મીઆદકા.
હોસાર આહની બલકે ફૌલાદકા.
ઇધરસે ભી લશકર સહાબોંકા આન,
મુકાબીલ હુએ બોલ દેકર નીશાં.
સો મીઆદ કી ફોજસે પહેલવાં,
એકાએક સો આયા પુકારા વહાં.
કે કોઇ મેરે આવે મુકાબીલ જવાં,
કે હો મરદુમોંકા જો રખતા નીશાં.
કીઆ અઝમ ઝએતૂન ઉનકે ઉપર,
કીઆ અરઝ તાલીબ અલી આનકર.
કે તુમકો ન લાઝીમ હુએ સરદાર હો,
જાઓ અએસે ગેદીકે કીઉં રૂબરો.
અગર હુકુમ હોવે મુકાબીલ કરૂં,
દઓ એઝન મુજકો તો જાકર લડું.
કહી તબ હુએ ઝએતૂન અએ નવનેહાલ,
કરો ઝરબ એકસે ઉસે પાએ માલ.
સો ઘોડા કુદા કર ગએ ઉસ ઉપર,
કીઆ ઉસને હમલા લીએ બર સીપર.
બઝાં ઉસકો તલવાર અએસી લગાએ,
કે ઘોડેસે ઉસકો ઝમીંપર ગીરાએ.

જો આ કરકે લડતા વહાં પહેલવાન,
વોહ તાલીબ અલી મારતે બે ગુમાન.
ભી દહેશત પડી ઉસકે લશકર મને,
ન આવે કોઇ પહેલવાં સામને.
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર,
આઓ બીચ મએદાન બોલા પુકાર.
બહોત પહેલવાં તુને મેરે ખપાએ,
મેરે હાથસે અબ તુ જીતા ન જાએ.
ઇહે કહેકર લગાયા વોહ શમશીરકુ,
લગી ઉનકે સરપર બડે ઝોરસું.
ખડા કરકે સરમેં હુવા ઝખમ જાએ,
ઘોડે પરસે ઢલકે સો તબ તીવરાએ.
ઉમર મોડ ઘોડેકી પકડી લગામ,
ગએ લેકે લશકર મેં જલદી તમામ.
ગઝબ હોકે ઝએતૂન ઘોડા ઉડાએ,
ગઇ શાહ મીઆદકે પેશવાએ.
બોલા શાહ મીઆદ હએ કોન તુ,
તેરા નામ કેઆ હએ મુજે બોલ તુ.
કહી નામ મેરા મોહમદ હનીફ,
મએં આયાં હું ઇહાં અઝ મદીનેહ શરીફ.
કહા ઉસને હમલા મેરે પર કરો,
ન અરમાન કુછ અપને દીલમેં ધરો.
કહી હમતો અવલ ન કરતે હએં વાર,
કે જબતક કીસીકા ન ખાવેંગે માર.
લગાઇ વોહ મીઆદ ને ઝુદ તેગ,
લગી વોહ સીપર પર ગઇ ટુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવાર કી હાથમે,
મારા ફેંક ઉસકા ઉસી સાથમેં.

પસ આકર ગીરી વોહુ ઝમીંકે ઉપર,
ઉઠાયા ઉમરને ઉસે દોડ કર.
ઉમરકો કહા તબસે મીઆદ યું,
પોઆદા લીઆ કીઉં મેરી મુડ તુ.
ઇસી મુડ પર લાલ હીરે જડે,
જડત એશ કીમતકે ઉસ પર ચડે.
ઉમરને કહા જો પડી ટુટ કર,
વોહી હક હુએ મેરા લેઉં લુટ કર.
પીઆદેસે કહે મત ઇએકી કર ઝીકર,
ઘોડેસે ઉતર મુજસે કુશતી આ કર'
ઇહે સુનતેહી ઊતરા વો ઘોડેસે કુદ,
ઊસી વખત ઝએતૂન ભી ઊતરી હુએ ઝુદ.
લગી હોને કુશતી હુએ દોનુ મે જો,
પછાડી હુએ ઝએતૂન મીંઆદ કો.
ગલે પર ખંજર ઊસકે રખી નીકાલ,
કહી બોલ કલમા નબીકા ઇતાલ.
મુશરફ હો ઇમાનસે તો ભલા,
વગર નહીંતો કાટુંગા તેરા ગલા.
કીઆ અરઝ ઊસને કે એએ શહેર યાર,
મેં ચાતા તુમારા અભી હું દીદાર.
મેં તેરે દરસકા તો મુશતાક હું,
તેરે ઝોરકી મએં સીફત કેઆ કરૂ.
કહી તબકે જાતાહું કુછ કામ પર,
દખાઊંગા ધીદાર ફીર આન કર.
દીલમે ન ઇહે બાત કરના ખેયાલ,
દીખાઊંગા ફીર આકે તુજકો જમાલ.
શીતાબીસે કલમા નબીકા તુ બોલ,
સીદકસે સભો કુફલ દીલકે તું ખોલ.

પડા ઊસને કલમા મુસલમાં હુવાં,
દીલો જાન ઉનપરસે કુરબાં કીઆ.
રએ લોકે હદીએ વો યું કર કહી,
કે અબ હમ ઝરો માલ લેતે નહીં.
ફીરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કબુલ,
ન હો અપને દીલમે ઝરા તું મલુલ.
કીએ બીચ રહે અબ તુ આનંદસે,
લગા દીલકો અપને ખુદાવંદસે.
કે જાના હુએ મુજકુ સમંદર કે પાર,
બેઠા રાજ કરતુ સદા શહેર ચાર.
વોહ મોઆદ બોલા સુનો યા અમીર,
કે દીરાજ આદી બડા હુએ શરીર.
બડી ફોજ ભારી વોહ રખતા હુએ પાસ,
વોહ આતા હુએ મુજપર કે હુએ બે હીરાસ.
વો હર સાલ જાતા હુએ તારજ કર,
મેરે સાથ લશ્કર વ હેરાન કર.
મેં ઝર દેકે બચતા હું ઉસ હાથસે,
વોહ હર સાલ આતા હુએ ઇસ ધાતસે.
અગર વોહ સુનેગા હુઆ દીનદાર,
વોહ જીતા ન છોડેગા મુજ બીનહાર.
ચહેલ ગઝકા કદ હુએ સો દીરાજકા,
વોહ દુશમન બડા હુએ મેરે રાજકા.
કહી ચલ શીતાબીસેં ઉસકે ઉપર,
કે ઉસકો મુસલમાન કર ઝુદતર.
વોહ મીઆદ લે ફોજ અપની ચડા,
મુલક પર ઉસીકે જો દીરાજ થા.
દોનો ફોજ મીલ કરકે જાતે મુદામ,
ગએ મુલકે દીરાજકો ખુશ બેરામ.

કીએ દીદબાંનોંને ઉનકે નઝર,
કે મીઆદ આતા હુએ ચલકર ઇધર.
મુસલમાંકી લે ફોજ બારા હઝાર,
પીછે ઉસકે આતી હુએ હોકે સવાર.
વોહ દીરાજ આદીકો બોલે ખબર,
કે મીઆદ આતા હુએ તેરે ઉપર.
કહા ફીર વોહ દીરાજ ઉનકો સંભાલ,
કે આવે ઇહાં ઉસકી કેઆ હુએ મજાલ.
કહે સાથ ઉસકે હુએ બારા હઝાર,
સદદકો લેઆતા હુએ વોહ દીનદાર.
ઇહે સુનતેહી દીરાજ હોકર તૈયાર,
ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર.
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ,
ખડા ઉસકા લશકરભી સફ બાંધ સબ.
પહેલવાંન દીરાજ આદીકા આ,
ખડા હોકે મએદાનમે યું કહા.
કે લડનેકુ ભેજો મેરે રૂબરો,
પહેલવાંન જો કોઇ તુમારેમે હો.
હુકુમ તબ હુવા શાહ મીઆદકુ,
કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસુ.
સો મીઆદને જાકે મારા ઉસે,
ઝરબ એકહીસે પછાડા ઉસે.
જો આતાથા કોઇ શાહે મીઆદ પર,
વોહ હરઝીઝ ન જાતાથા જીતા ઉધર.
ભી દહેશતસે મીઆદકે કોઇ વહાં,
ન આતાથા મએદાનમેં પહેલવાં.
વોહ દીરાજભી સવાર હો ફીલ પર,
વોહ આને લગા શાહે મીઆદ પર.
૫

ઉસે દેખ ભાગા હુએ મીઆદ તબ,
કહા ઉનકે આગે વોહુ અહવાલ સબ-
કે દીરાજ આદી સો શાહુ ઝોર હુએ,
ઇસીકે બરાબર ન કોઇ ઔર હુએ.
ઇહુ સુનતેહી ઝએતૂન ઘોડા ઉડા,
કે દીરાજ આદી કે હો પેશવા-
વહાંસે વોહ દીરાજને હાંક ફીલ,
હુવા વોહ મુકાબીલ હુ એ બેકાલોકોલ.
લગા ગુરઝ હાથીકો હુલા મગર,
હાથી સર ઉડાયા હુએ ઉનકે ઉપર,
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતૂનને.
મારી આકે જટકા બડે ઝોરસે,
ઊંધે સર ગીરા ઉસકા હાથી વહાં.
પીઆદા હુવા શાહુ દીરાજ વહાં.
ભી ઝએતૂન ઘોડેસે અપને ઉતર,
લગી કરને કુશતી વહાં સરબસર.
પછાડી વોહ દીરાજ આદીકે તઇં,
બેઠો ઉસકી છાતીપે ચઢકર વહીં-
કે કલમા કહેતા બચે તેરી જાન,
વગર નહીંતો મારૂ તુજે બેગુમાન.
કહા ઉસને તુમ નામ અપના જતાઓ,
બઝાં ફીરતા ધીદાર અપના બતાઓ.
મોહમદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન,
મએં કહેતા હુ તુજકુ મેરી બાત માન.
કે હુએ મુજકુ જાના સમંદરકે પાર,
ફીર આકર દીખાઉ તુજે મએં ધીદાર.
કહા ઉસને કલમાં હુવા દીનદાર,
રખા લાકે વોહુ બખ્શીશાં બેશુમાર.

કહા ' જબકે આઊંગા ફીર મએં ઇધર,
કબુલુંગા ઉસ વખત તેરી નઝર.
સભી ફોજ ઉસકી મુસલમાં હુઇ,
સરાપા! ઉસીકો અમાં હો ગઇ.
કહા ઉસને અએ સરવરે દો જહાં,
કે મુશકીલ હુવા મુજકું અંદર જહાં.
કહેરબાદ આદી હુએ દુશમન કડા,
કે હુએ સાઠ ગઝકા કદ ઉસકા બડા.
વોહ હર સાલ આતા હુએ મેરે ઉપર,
મેં બચતા હુ દેકર ઉસે માલો ઝર.
અગર વોહ સુનેગા હુવા દીનદાર,
વોહ આકુર કરેગા મેરેપર જંજાર.
કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
મીલાઊં તેરેસે ઉસે કર નરમ.
તીનો લશકરાં કુચ કરકે તદહાં,
કહેરબાદ પર આએ હુએં બેગુમાં.
કીલ્લે પરસે દેખે હુએં જો દીદબાં,
દેખે ફોજ દીરાજકી અલઅમાં.
પીછે ઉસકે દીરાજકી ફોજ હુએ.
ભી ઇસલામકી ફોજ દર મોજ હુએ.
કી અરઝ જાકર કહેરબાદસે,
કે આતા હુએ દીરાજ દીલ શાદસે.
હુએ હમરા ઉસકે સો મીઆદભી,
મુસલમાં મદદકો લે આયા સભી.
વોહ લશકર ભી જલદીસે તૈયાર હો,
જમઆ ફોજ લાકર હુવા રૂબરો.
દોનુ લશકરાં તબ સફેં બાંધકર,
હુએ મુસતઅદ જંગપર આન કર.

સો દીરાજ આદીને લેકર રજા,
કીઆ જાકે મએદાનમેં યું નીંદા.
પહેલવાન ભેજો કરે આકે જંગ,
કે લડે આકે મેરેસે વોહ બેદરંગ.
કહેરબાદ કી ફોજસે એક જવાં,
સો દીરાજ આદી પે આયા વહાં.
કીઆ આકે હમલા સો દીરાજ પર,
લીઆ ખુદ હમલા હુએ બર સીપર.
મારા ઉસકું દીરાજ ને હુએ વહાં,
પહેલવાન બર પુશત ઘોડે સે જાન.
મુકાબીલ ભી ઊસકે જો આતા અથા,
સો બેશક વો જાન અપની ખોતા અથા.
વહીં કહેરબાદ અપની બાંધા કમ્મર,
ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજપર.
સો દીરાજ આદીને ઘોડા ચલા,
વોહ ઝએતૂનસે અરઝ આકર કીઆ.
કે મેરેસે અબ ઇહે સંભાલા ન જાએ,
કોઇ પહેલવાં ઔર ભેજો બુલાએ.
ઇહે સુનકરકે ઝએતૂન હુશીઆર હો,
ચલી જંગ કરનેકો તૈયાર હો.
કી એડ ઘોડેકુ મએદાનમેં,
કહા અએ કહેરબાદ ઇસઆનમેં.
મેરે ઔર તેરેમેં કુશતી રહે,
દખે કીસપે એઝદકી પુશતી રહે.
ઘોડે સે ઊતર કર મકાતીલ કરે,
ખુદા યાદ કર આજ કુશતી લડે.
ઇહે સુનકર કહેરબાદ જું બાદ હો,
ખડા આકે ઝએતૂન કે રૂબરો.

ઇધરસે જો ઝએતૂન ડાલી કમંદ,
કઆરા હુઇ ઊસ ગલે બીચ બંદ.
લી ખીંચ કર વોહ કહેરબાદકો,
મછાડી હુએ સાનીએ શદાદકો.
કહા ઊસને અએ સાહેબે બા કમાલ,
કહો નામ અપના બતાવો જમાલ.
અજબ ઝોર બખશા હુએ તુમકો ખુદાએ,
કે મુજકો ભી તુમને દીઆ હુએ ગીરાએ.
મોહંમદ હનીફ નામ મેરા કહો,
સમંદર કે ઊધર મેરા કામ હુએ.
ફીરંગા વહાંસે જબી કામ કર,
તભી આ કરંગા તુજે બહેરાવર.
મુજે રાહ દરીઆકી દે અબ બતા,
કીતની દુર હુએ ઇસકા દે મુજ પતા.
ઇહાંસે વોહ એક રોઝકી રાહ હુએ,
મસાફત વોહ એક દીનકી યા શાહ હુએ.
કહે તબ જહાંઝાં કઇ કર તૈયાર,
મેરી ફોજ સારી કરાદે સવાર.
બેમુજીબ કહેકે જહાંઝાં મંગાએ,
કીનારેપે દરીઆકે પહોંચે હુએં જાએ.
પઢાયા હુએ કલમાં કહેરબાદકો,
કહેરબાદ દીરાજ મીંઆદકો.
પડે તીનો કલમા મુસલમાં હુએ,
મીલે આકે ઝએતૂનસે રૂખસત લીએ.
સરેપાવ દે ઊનકો રૂખસત કીઆ,
જાઓ મુલક અપનેમેં યું કર કહા.
થોડે દીનકે બાદઝ મીલુંગા તુમે,
અભી હમકો સોંપો ખુદાકો તુમે.

જહાઝોંમેં વે સબ હુએ હુએ સવાર,
બમઆ ફૌજ અસવાર બારા હઝાર.
કીઆ નાખુદાને સો આ ઇલતેમાસ,
કે એક રાહ નઝદીક હુએ બહોત પાસ.
કે ચાલીસ દીનમે જહાઝાં લગેં,
વલે સાત આદી હુએં ઉસ રાહમે.
જહાઝાં જો જાતે કીસીકે વહાં,
તો વે સાત આદી ડુબાવે કહાં.
કહે ગર વે આવે સમંદર કે બાબ,
પકડ મછલી દરીઆસે કરતે કબાબ.
હુએ એક રાહ દીગર સો શશ માહકી,
ચલે જીસ તરફ હો તુમારી ખુશી.
કહી ખુબ ચાલીસ દીનકી જો રાહ,
ઊસી રાહ જાને હુમેં ખાંમખાં.
જો અલ કીસ્સા ખોલે ઉને બાદબાં,
કે દરીઆમેં કીશતી કીએ સબ રવાં.
કે દરાઆકે અંદર અથા એક પહાડ,
લગે જા જહાઝાં સો ઉસકે કીનાર.
કહા નાખુદાને હુએ તબ આન કર,
કે સાતું જો આદી સો હુએં ઈસ ઉપર.
કહી તબ જહાઝાં કીનારે લગાવ,
બઝાં કહાં સોતે વે મુજકુ બતાવ.
લગાએ જહાઝાં ઉસી કોહ પર,
જહાઝોંસે ઉતરે વહીં ઝુદતર.
સોતે દખે આદી વે ઉપર પહાડ,
દખે હુએં ગલેમેં ઉનહુંકે ઝુનાર.
કહી જા ઉમર ઇનકુ જલદી જગાઓ,
મેરે સાથ લડનેકો ઇનકુ લે આઓ.

ઉમરને હુએ આદી દીઆ એક જગા,
બઝાં ઉસકે સરપર દીઆ સંગ લગા.
વહીં ખીંચ ખંજર ચલાને લગે,
સો પહેલુમેં ઉસકે ચુભાને લગે.
તભી ઉસને કરવતસે બાઝુ કીઆ,
આખેં ખોલ દેખાતો આદમ ખડા.
સીરાનેસે અપને પકડ એક જાડ,
લગાયા ઉમરકો જુહીં એક બાર.
ઉમર કુદ ઝએતૂનકે આયા કને.
ગયા વાર ખાલી લગા ભુ મને,
વોહ ઝએતૂનકે તબ હુઆ રૂબરો.
બોલા હુએકે આ મુજસે કુશતી કરો,
વોહ ઝએતૂનને ભી ઉઠાકર ઉસે.
ઇરાદા કીઆ દીલમેં મારૂં ઇસે,
લગી હોને દોનુમેં કુશતી વહાં.
પછાડી હુએ ઝએતૂન ઉસે બેગુમાં,
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાં,
વગર નહીંતો મારૂંગા તુજકુ ઇહાં.
સીદક લા મોહમદકા કલમા પઢા,
દોનુ હાથ જોડે અદબસે કહા.
એક એકકો ઉમરને જગાયા વહીં,
વોહ ઝએતૂનને ભી પછાડી વહીં.
સાતું આકે આદી મુસલમાં હુએ,
વે ઝુનાર તોડે વ કલમાં કહે.
અરઝ તબ કીએ હમ તુમારે ગુલામ,
બતાઓ હમેં કેઆ તુમારા હુએ નામ.
હમારેસે આદી પછાડે તુમેં,
અબ ધીદાર અપના દીખાઓ હમેં.

અભી શહે પરી કન હુએ જાના ઝરૂર,
વહાંસે મએં આકર કરૂંગા સરૂર.
કહે હુએં વે આદ્દી કે કીરયા પરી,
હુકુમ કર બેઠાઈ હુએ ચોકી ધરી.
કીસીકા જહાઝ ઇધર આવે કહીં,
તો અલબતા ઉસકો ડુબા દે વહીં.
ચલો અબ ચલેં હમ તુમારે સંગાત,
જહાઝાં પકડ કર હુએ હાથો હાથ.
જહાઝોંપે બેઠી વોહ ઝએતૂન તભી,
વોહ હમરા હુએ સાત આદ્દી સભી.
ગએં જબ જહાઝાં સમંદરકે પાર,
ઉધરકે લગે જાકે દરીઆ કીનાર.
સાતું આદ્દીઓંકો તો રૂખસત દીએ,
ઉતર કર કીનારેપે ડેરે દીએ.
લગાએ વહાં પરદ્દે ખીમેં તમામ,
ઉસી જાપે લશકરને કીતા મુકામ.
ખબર શહે પરીકો વોહ પહોંચી તદહાં,
કે આયા મદીનેસે લશકર ઇહાં
વઝીરકો વોહ બેજા ખબરદાર હો,
બુલા લાઓ ઉસકો મેરે રૂબરો.
વઝીર વોહભી ચલકરકે આયા ઇહાં,
લગા જાને ખીમેં અંદર બેગુમાં.
ઉમર વહાંપે ઉસકો મુઝાહીમ હુઆ,
વઝીરને ઉસીકો હુએ યુંકર કહા.
પરી હું હમારેસે પરદા નહીં,
તુ કીઉં રોકતા હુએ હમારે તઇ
મએં હુ શહે પરીકા જો ખાસા મુશીર,
બુલાનેકો આયા હુ હોકર સફીર.

ઊમરને કહા તુમ ખડે રહો યહાં
હુકમ લા બુલાઊં તુમારે તહાં.
ઊમરને કીઆ અરઝ ખીમેમે જા.
વુઝીર શાહે પરીકા ખડા દરપે આ.
ગએતૂન ગુસલ કરકે કપડે નીકાલ.
લેબાસ અપના પહેના ઝનાના બહાલ.
બુલાકર વઝીર ઉસકે હમરા હો.
ગઇ શાહે પરીકે હુઇ રૂબરો.
છુપાઇથી ચાદર ઊને સરસેતી.
મીલી જાકે ઝએતૂન નંગે સરસેતી.
કીઆ જાકે શાહે પરીકો સલામ.
પુછા ઉસને કેઆ હૈ સુના તેરા નાંમ.
ઝએતૂન નામ મેરા બહુ મુસતફા.
મુજે ભેજે ઇહાં તક અલી મુરતૂઝા.
નબી નામ સુનકર વો ભેજા દરદ.
પુછા ઊસને ઝએતૂન કો તબ હૈ ઝુદ.
કહાં ગઇ તુમારે હૈ સરકી ચદર.
કહી હૈ વોહ બેટી તુમારીકે ઘર.
બુલાકર કીઆ ઊસ પરીપર ગઝબ.
કે આદમકું લાઇ તુ કહેદે સબ.
શીતાબીસે લા ઊસકો મેરે હુઝુર.
લે જાનેકું આઇ હૈ ચલકર ઝરૂર.
મોહમદ હનીફકા સુનો તુમ બયાં.
ઊઠા કરકે લાઇ ઊસે નીમજાં.
વોહ હરરોઝ કહેતી અમીરકુ જો આ.
જો મુજસે મીલોતો કરૂં મયેં દવા.
મોહમદ હનીફ ઊસકો કહેતે પુકાર.
કે ઇહે કામ મુજસે ન હો ઝીનહાર.

ઈસી વાસતે વોહ ન કરતી દવા,
અમીરકો ઝખમમેં બડા દરદ થા.
રહી ઊનમે બાકી રમક એક જાં,
બહોત દરદ ઉનકો કીઆ નાતવાં.
સો કીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
રખી બાપકે રૂબરૂ બેદરંગ.
વોહ ઝએતૂનકે તબ હવાલે કીઆ,
કે ખાવીંદ તેરા હુએ ઇસકો ભેજા.
દેખી જબકે ઝએતૂન અમીર નાતવાં,
પડા બેખબર હુએ હુઆ નીમજાં.
તસદુક પલંગ પર હો ગોરીઆં હુઇ,
ઇસી ગમકે અંદર વોહ ગીરોઆં હુઈ.
કીઆ અરઝ અએ સાહેબે તખ્તો તાજ,
કે દુનીઆમેં ઇસકા નહીં હુએ ઇલાજ.
અગર ઇસ મુલકમેં હો ઇસકી દવા,
તો કરના હુએ વાજીબ તુમનપર રવા.
હોવે તુમસે રાઝી સો રૂહે નબી,
હોવે શાદમાં સુનકે હઝરત અલી.
કીઆ હુકુમ પરીઓંકો યુંકર હુએ શાહ,
કે લાઓ બુલાને જંગલમેંસે કાહ.
વોહ લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા,
સુફા દેગા ઉસકે અસરસે ખુદા.
કરે હકકતઆલા જો અપના કરમ,
હોવે તીન દીનમેં અછા ઇહે ઝખમ.
પરીઓંને ઇહે સુનકરકે લાયા વોહ ગાંસ,
વોહ બાંધે હુએં ઉસ ઝખમકે આસપાસ.
બઝાં તીન દીનકે બંધે દુસરી,
છે દીન પીછે પટી રખે તીસરી.

નવેં દીન ઝખમકો દેખે વોહ તો કેઆ,
ઝખમ ઇતની મુદતમેં અછા હુઆ.
હડીસે હડી ઔર મીલા ગોશ્ત ગોશ્ત;
ઉપરસે ભી પએદા હુઆ ઉસકે પોસ્ત.
ચહેલ રોઝ ઝએતૂન કીઆ વહાં મુકામ,
અમીરકો ગેઝાયાં ખીલાયાં તમામ.
આઇ તનમે તાકત ચડા મુંહપે નૂર,
હુઆ જીસ્મ તાઝા ગયા દરદ ઝુદ.
જએસા પેશતર થા ઉનહુંકા બદન,
હુવા ઉસ્સે મોટા હુએ દુના બદન.
વંહીં શાહે પરીસે વોહ રૂખસત લીએ,
બહોત • ઉસને તોહફે વ હદીએ દીએ.
અમીરને ભી હથીઆરાં સબ બાંધકર,
ઝએતૂનકો બીઠાએ પરદે અંદર.
જહાઝોંપે અસવાર હોકર ચલે,
સાતું આદીઓંસે હુએ આકર મીલે.
મોહમદ હનીફ આદીઆં દેખ કર,
પુછે કેઆ બલા હુએ કહો તુમ ઉમર.
ઉમરને કહા ' યા અમીરે જહાં,
ઝએતૂનને પછાડે હુએં સબ આદીઆં.
મુસલમાં કીએ સભકો લા દીનમેં.
ઇહે આતે હુએ મીલને તુમહારે કને.
મોહમદ હનીફકો તો હએરત હુવા,
કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
ઝએતૂનકો તું બખશા અજબ હુએ ઇહે ઝોર,
અએસેહી કીતનાંકે વોહ પંજે મરોડ.
પછાડે કીએ ઉનકો અપને ગુલામ,
ઇહે હુએ ખેલ ખુદરતકા તેરે તમામ.

સાતોં આદીઓંને કીએ આ સલામ,
કહે યા અમીર અબ કરો એક કામ.
હમનકો દીખાદો તુમ અપના જમાલ,
કે હુએ શૌકે ધીદાર હમકો કમાલ.
ઉમરસે પુછા ઇહે કહેતે હુએં કેઆ,
સભી ઇન ઝબાંસે તુમેં પુછના.
ઉમરને કહા કી હુએ ઝએતન કરાર,
દીખાઓગા આ કરકે અપના ધીદાર.
દરશ દેખનેકો ઇહે આએ ઇતાલ,
દીખાઓ અમીર અબ ઇનહુંકુ જમાલ.
અમીરને નીકાબ . અપને રૂખસે ઉઠાએ,
વોહ સાતોંકો ધીદાર અપના દીખાએ.
વે દેખે અમીરકો હુએ ખુશ નેહાલ,
હુએ તરોહી કુદરત ઇલાહી કમાલ.
તબક મોતીઓંકે વે ભરભર ઝબો,
જહાઝોંમે ભરને લગે શાદ હો.
ઉમરને કહા તુમકો ભારી લગેં,
તો લાઓ ભરું અપની ઝંબીલમેં.
આધા માલ ઉસ્સેં રખા વોહ ઉમર,
રખા હુએ સો ઝંબીલમેં ડાલ કર.
સો રખ માલોઝર વોહુ અમીરકે કને,
હુવે બાદ રૂખશત વે સાતોં જને.
ઉમરને કહા તબ યું અપને સંગાત,
કે આએ એક મએં તુમકો કહેતાહું બાત.
દેખે જીસકા ધીદાર તુમ સબ જને,
વોહુ ઔરત ઉસકી પછાડી તુમેં.
ખજીલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
કહીં ઇહે કીસીસે ન કરના ઝીકર.

સબી ખલક સુનકર હસેંગી હમીં,
કે આદીઓંકો ઔરત પછાડી ઝમીં.
ઉમર ને કહા તુમકો અએ આદીઆં,
મએં કેહેતા હું જો બોલ કરકે બયાં
કે હીરે જવાહીર મોતી વ લાલ
ઉમરકી વે ઝંબીલમેં ભરકે ડાલ-
કરો ગર રઆમંદ મેરે તઈં,
કે ઇહે બાત હરગીઝ કરૂંગી નહીં.
ઉમરકો બીઠાએ જહાઝાં ઉપર,
ચલાએ જહાઝાં ઉસી વકત પર.
દરીઆ ફીરકે આએ જબી શહેર પાસ,
ચલે આએ દરીઆ કીનારેકે પાસ.
જહાઝુંસે ઉતરે કીએ વહાં મુકામ,
કહેરબાદકે મુલકમેં વસસલામ.
કહેરબાદ આયા હુએ સુનકર ખબર,
અમીર ફીરકે આએ બ ફતેહો ઝફર.
વોહ દીનદાર આકર કીઆ હુએ સવાલ,
પુછે યા ઉમર કેઆ ઇહે કરતા હુએ કાલ.
ઉમર બોલા ઝએતૂન પછાડી ઇસે,
કફર તોડ બાહેર નીકાલે ઇસે.
કીઆથા અરઝ આન અપના જમાલ,
દીખાઓ મુજે તુમ અએ સાહેબ કમાલ.
કરી હુએ ફીર આનેકા ઇનસે કરાર,
દીખાઓ તુમેં ઇસકું અપના દીદાર.
અમીર ઉસકો દીદાર અપના દીખાએ,
સરાપા મંગા કર ઉસીકો બંધાએ.
બહોત પેશકશ ઔર બહોત માલોઝર,
અમીરકે કીઆ ઉસને લાકર નઝર.

કબુલા અમીરને ઝરો માલકો,
લીએ ઉસસે રૂખસત સો ખુશહાલ હો.
ઉમરને કહેરબાદકે સાથ જા,
કહે કાનમેં ઉસકે ઇહે બાત જા.
ન રખ ખેઆલ અપને તુ ખાતીર શરીફ,
કે મુજકો ગીરાએ મોહમદ હનીફ.
જીને તુજ પછાડી હુએ વોહ ઉસકી ઝન,
ઇહે ખાવીંદ ઉસકા હુએ શમશીર ઝન.
કહા તબ ઉસીકો ઉમરને વહીં,
કે લેને ગઇથી વોહ ઉસકે તઇં
ફીરી લેકે ઉસકો મદીનેકે તઇં,
કે લેકર ચલી ઉસ મદીનેકે તઇં.
ઇહે સુનકર હુવા તબ બહોત શરમીંદા,
કીઆ અરઝ વોહ યું ઉમરકો નીદા.
મેરી આબરૂમે પડેગા ખલલ,
હમેશા જહાંમે રહુંગા ખેજલ.
કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તુ,
તો મએંભી રખુગા તેરી આબરૂ.
કરે જબ તુ ખુરસંદ મેરે તઇં,
તો ઇહે બાત હરગીઝ ન બોલુ કહીં.
ઉમરકો દીઆ ઉસને હુન પંજ. હઝાર,
ડાલે અપની ઝંબીલ અંદર અયાર.
વે મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચ કર,
પહોંચે મુલક દીરાજકુ જાએ કર.
વોહ દીરાજ આયા હુએ દાડા વહીં,
કીઆ આકે મુજરા હુએ ઉસકે તઇં.
કીઆ આકે ધીદારકા હુએ અરઝ,
દીખાઓ વોહ ચહેરા મુજે અલ ગરઝ.

કીઆં અરઝ આકરકે મુજકો બતાઓ,
ઉમરને કહ્યા તુમ ઇસે મુખ દીખાઓ.
કીઆથા સો ઝઇતૂનને વાએદા,
સો હુએ યાદ ઉસકો વોહી કાએદા.
દીખાયા ઉસીકો મુબારીક લીકા,
હુવા દેખ ખુરરમ હુએ બેઇનતેહા.
બહોત માલોઝર ઔર નહાએફ મગર,
લે આકર કીઆ હુએ વોહ શાહેકી નઝર.
મંગા કર દીઆ ઉસકો સોરપાવ દીગર,
કહા જા બરાબર જો ઉસકે ઉમર.
કહે કાનમેં જાકે દીરાજકે,
કે એક બાત કહેતા હું સુન કાન દે.
વોહ ઇસકી થી બીબી ગીરાઇ તુજે,
સચી કહે સુનાતા હું મએં આ તુજે.
વોહ ઝએતૂન જો ઉનકી ઔરત અથી,
ઝમીંપર તુજે વોહ પછાડી અથી.
કહા સુનકે દીરાજને યું મગર
કે ઇહે બાત કીસસે તુ ઝાહેર ન કર.
ઉમરને કહા કુછભી ઇનઆમ દે,
તો ઇહે રાઝ આલમસે મખફી રહે.
વગર નહીંતો બોલુંગા સબકે હુઝુર,
ભરમ જાએ તેરા મુલકમે ઝરૂર.
દીએં ઉસને મોહોરાં સો ચાલીસ હઝાર,
ઉમરકો કહા ખુશ હો અએ દીનદાર.
ઉમર ડાલ ઝંબીલ અંદર ચલે,
સો લશકરમે અપને વહીં જા મીલે.
ચલે કુચ દર કુચ લશકર સહાબ,
સો મીઆદકે મુલક પહોંચે શીતાબ.

વોહ સુનતેહી મીઆદભી દોડ કર,
કીઆ આકે મુજરા વહીં આન કર.
વોહ આતેહી ધીદાર માંગા વહાં,
અમીર ઉસકો જુલવા દીયા તહાં.
રખે ઉસને હદીએ વ ઝર લાએ કર,
અમીરને કબુલે ખુશી હોએ કર.
દે સરપાવ પોશાક મીઆદકો.
કીઆ ઉસકો રૂખસત ઉસી વકત વોહ:
ઉમરભી ગએ ઉસકી દરબાર લગ.
કહા કાનમેં ઉસકે હોકર અલગ,
જીતે તુજ પછાડી વોહ ઔરત અથી.
ઇહિ ખાવંદ હુએ ઉસકા સુનો ઇહિ સચી,
કીઆ દીલમેં અફસોસ મીઆદને.
ન કરના ઝીકર યા ઉમર કીસ કને,
ઉમરને કહા તબ ઇહુ મીઆદકો.
અગરચે કરે દીલ મેરા શાદ તો,
કરેગા અગર તુ નઝર માલોઝર,
રખું લાજ તેરીભી મએ થામ કર.
ઉમરકો દીઆ માલ દો સો મોહોર,
ચલા ડાલ ઝંબીલકે અંદર ઉમર.
ચલે આએ . જલદી અમીરસે મીલે,
અમીરભી વહાંસે હો રાહી ચલે.
કહીં જાકે પહોંચે હુએં વે આનકર,
કીઆ ઉસને ઉસ જા મુકામ આન કર.
સો એક રાહ જાનીબ મદીનેકુ થી,
દુયમ રાહ શાહે ઇરમકુ ચલી.
સફરકા વહાંસે કીઆ જો હીસાબ,
બરસ સાત ગુઝરેથે મુજીબ હીસાબ.

પહોંચે જાકે ઘરકુ કહેં યાં અમીર,
અમીરને જવાબ યું દીઆ ખેનઝીર.
મદીનેકી જાનીબકી ખાઇ કસમ,
કરે કસદ મએં મુલકે શાહે ઇરમ.
સહાબોંકુ ઉમેદ ઘરકું જાનેકી થી.
કે હુમ મીલ મદીનેકો જાનેકી સભી.
સુને જબ હકીકત લીખે સબને ખત,
રવાના મદીનેકો કરના ફકત.
દએં જાકે આગે મુલક શાહ ઇરમ.
હમારે લીએ ઇહે હુવા હએ હુકુમ.
સહાબોંકે ખત સબ જમઆ એક જા,
વોહ દેકર ઉમરકો રવાના કીઆ.
અરઝદાશત પીદરકો અમીરને લીખે,
ભી અહવાલ સારા ઝબાની કહે.
ઉમર જલદતર હો મદીનેકો આએ,
ખતુતાં ઘરોંમેં સભુંકે પહોંચાએ.
વોહ હઝરત અલીકો અરઝદાશત દે,
ઝબાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
સભી ખતકો અપને પડાને લગે,
ઇહે અહવાલ સબકો સુનાને લગે.

“ દાસતાન રસીદને મુહમદ હનીફ, વ જંગ કરદન બ શાહે ઈરમ ”.

સુનો તુમ ઇહાં દાસતાને અમીર,
ઉમરકો રવાના કીએ જબ અમીર.
ચલે કુચ દર કુચ હએં શાહેર યાર,
સવારાં લે હમરા બારાં હઝાર.

પહોંચે જા ઇરમ કે કીલ્લેકે હુએ પાસ,
સુના શાહ ઈરમ દીલમેં આયા હીરાસ.
અહેલકાર શાહુકો દીએ લા ખબર,
કે અછા હો આયા હુએ વોહ શેર નર.
સવારાં હુએ લાયા વોહ બારાં હુઝાર,
ફેજરકો કરેંગે વે આ કારઝાર.
શબાશાત વે ફોજાં મીલાકર ઉને,
કીઆ લાકે હાઝર વહીં શાહ કને.
ફેજરકુ નકારા બજા જંગકા,
અફેં બાંધી લશકરને મએદાંમેં જા.
ઉધરસે મોહમદ હનીફ હો સવાર,
મુકાબીલ હુવા બાંધ સફ બા કરાર.
વોહ થે ખાસ અસહાબ કે જો જવાં,
મારે હુએ ઇરમકે બહોત પહેલવાં.
અમીરકે તરફકા મરે કોઇ ન એક,
મરે ઉસી તરફકે હુઝારો વ લેક.
કીતે રોઝ તક હુએ રહી વહાંપે જંગ,
દેખા શાહ ઇરમને હો દીલમેં બતંગ.
કહા શાહ ઇરમ ફોજકુ તબ પુકાર,
કરો મીલકે હમલા સભી એકબાર.
સો લશકરને હમલા કીઆ એકબાર,
બડા ગુલ મચા ઔર હુવા શોરશાર.
મોહમદ હનીફભી પકડ હાથ તેગ,
લગે મારને ઉનકો હુએ બેદરેગ.
ચલે એક તરફસે હુએ ઉમરે અલી,
લગે મારને ફોજ તાલીબ અલી.
કએતૂન પાક દામન ભી અસવાર હો,
મારી જાક હુએ ફોજ કુફાર કો.

સટે તોડ ગરદન કઇ કાફ્રરાં,
ઝમીં પર હુવા ખુન હુએંગા રવાં.
મચા જંગ વહાંપર હુએ ગમશાનકા,
સહાબોંકા લશકર રહા વંહા ખડા.
હુવા આકે વારીદ હુએ જબ વકત શામ,
કીઆ દોનુ લશકર વહાંપર મુકામ.
અએસા શાહ ઇરમને કીઆ તબ શુમાર,
મરે મેરે લશકરકે પાંસઠ હઝાર.
અમીર તરફ્રકા ન કોઈ એક મુવા,
મગર એક સહાબી સો ઝખમી હુવા.
ઔર ઝખમી હુવે ઈનકે કીતને જને,
હુએ ઠાર ઉસ દીન ભી કીતને જને.
કહા તબ વઝીરોંકો શાહે ઇરમ,
હો વોહ બાત જીસસે રહે કુછ શરમ.
વઝીરોંને બોલા હુએ સમજાએ • કર,
કે મારેંગે ઇનકુ મકર ફ્રંદ કર.
કે જીસ વકત સોવેંગે હો બેખબર,
દગાસે પડેંગે ઉનહોંકે ઉપર.
પસંદ આઇ શાહુ ઇરમકો ઇહે બાત,
કરેં જાકે શબ ખુન હમ આજ રાત.
દગાસે અગર પેશ હો હમ સકે,
તો હુએ ખુબ નહીંતો ન કુછ કર સકે.
વે શબ ખુનકો સબ તૈયારી કીએ,
આદી રાત ઉઠકર સવારી કીએ.
મોહમદ હુનીફ્રકા તો લશકર તમામ,
વોહ જબ બેખબર સો રહે ઉસ મુકામ.
એકાએક વોહ લશકર ઉડા ગડબડા,
મુસલમાન સારે ઉઠે હડબડા.

ફીતુંને ગએ ભુલ ઝીના લગામ,
ગએ હુએંગે ભાગે જંગલકો તમામ.
ફીતે ઉસ જંગલમેં ગુરેઆં હુવે,
ફીતે ઊંધે મુંહ પડકે મરમર ગએ.
મોહમદ હનીફ઼ એક ખંદકમેં ગીરે,
લગી ચોટ તબ એક નઆરા કરે.
અલીકો દીઆ તબ હાતીફ઼ નીદા,
ઉઠો યા અલી ઝુદ શેરે ખુદા.
મોહમદ હનીફ઼પર કઠીન વકત હુએ,
રસો જાકે ઊનકો બહોત સખત હુએ.
ઉઠે શાહે મરદાં અલી શેર નર,
કીઆ ઝીન ઉસ આન દુલદુલ ઉપર.
સવાર હો ઉમરકો હુએ હમરા લીઆ,
નીકલ કર મદીનેસે બાહેર ગયા.
ઝમીંકી ફરીશતોંને ખેંચી તનાબ,
વહીં જાકે હુએદર હુએ પહોંચે શીતાબ.
મારે એક નઆરા અલી ઝુદતર,
પડા રોઉબ ઉનકે દીલોંકે અંદર.
ઉછલ કર ગીરા તખ્તસે શાહ ઇરમ,
જો દુલદુલને. હુએદરકે મારા કદમ.
સહબોંને આવાઝ સુન કર અલી,
જમઆ હોકે એક જા હુએ ખુશ દીલી,
મોહમદ હનીફ઼કો ખંદકસે નીકાલ.
કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપે ડાલ,
વોહ ઝએતૂનભી ઔર ઉમરે અલી.
મીલે આકે ઇસ વકત તાલીબ અલી,
ઇતમેં સુબા આ હુવા આશકાર,
ખેંચે શાહ મરદાં અલી ઝુલફીકાર.

ઉંઠા કરકે દુલદુલ ખડે રનમેં જા.
મારે બહોત કુફાર બે ઇનતીહા.
અમીરકે જાં લશકરકે ઘોડે વ માલ,
હુએ જબકે શબ ખુનમેં પાએમાલ.
અવલ અપને અસહાબકો કર સકી,
મસલા હો ઘોડાંપે બેઠે સભી.
મીલા દેખ લશકર સો ઇસલામકા,
દરા શાહ ઇરમ ઔર પરેશાં હુવા.
ભાગા દો સો અસવારસે વોહ નીકલ.
મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા જેહલ.
ઇહાં શાદયાના ફતેહકે બજાએ,
હુવે દાખીલ કીલ્લેમે જબ ફતેહ પાએ.
કહા હુએ અલીને ઉમરકે તઇં,
દેખો શાહ ઇરમકો તો જાકર કહીં.
ઉમર પએક જલદી વહાંસે ચલે,
જા રસતેમેં શાહે ઇરમસે મીલે.
જહાં શાહ ઇરમકે બીરાદર થે ચાર,
હરએક મુલક અપનેકા થા શેરયાર.
જો ઇમલાક આદી ઉનહુંકા થા પીર,
ચલા શાહ ઇરમ ઉસ કને હો ફકીર.
પહોંચા ઉસ કને બાગમેં હો તબાહ,
કહેલાયા ઉસ કને યું કે આયા હુએ શાહ.
રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર,
બેઠે ઊસકે નઝદીકમેં જાએકર.
ભેજા શાહ ઇરમને વહાંસે સવાર,
કહે ઇમલાક આદી કો જા આશકાર.
કે શાહે ઇરમ જો તુમારા મુરીદ,
બુલાયા હુએ તુજકો બ શોકે મઝીદ.

જો અસવારને ઉસકો કીતી ખબર,
ગલા આયા ઇમલાક હુએ ઝુદતર.
મીલે હુએં અપસમેં બડે શોકસે,
હુઇ ગુફતેગુ હુએ બડે ઝોકસે.
કહા ભાઈ ઇહે કેઆ મુસીબત હુઇ,
ઇતી ફોજ ભારી કહાં ગુમ હુઈ.
દીઆ તબ ઇરમને ઉસે ઇહે જવાબ,
કે બેટીને મેરી કીઆ મુજ ખરાબ.
મુસલમાંપે જાકે મુસલમાં હુઇ,
લોહુ અપને બુતાંસે ગીરેઆં હુઇ.
બડે બુતકી ઉસકુ ન આઇ શરમ,
બીગાડી હમારાભી સારા ધરમ.
ન કુલકી રખી ઇસને કુછ આબરૂ,
કરી મુજકો વએરાં મુસલમાન હો.
મદીનેકી લાઇ મેરે પર સીપાહ,
મએં ભાગા હુવા મુલક મેરા તબાહ.
મએં ઇહે હાલમેં હોકે આયા ઇહાં,
વલેકીન ઠીકાને નહીં મેરી જાન.
હોતા હુએ મેરા જીવ બાહોત કલ ઉઠલ,
મબાદા કરે આકે ઇહાંભી દંગલ.
તો ફીર ઇહાંસે મુજકો નીકલના પડે,
કરેંગે કતલ મુજ મુકરર ખડે.
કહાં બાપ માકી હુએ ઉલફત ઉસે,
મુસલમાંકી સોહોબત હુએ હરદમ ઉસે.
અગર જાનતા ઇસકો એએસી બલા,
તો છોટીસે ઇસકા કટાતા ગલા.
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે પર કુબલ,
મુસલમાંકા હોતા ન મુજપર દખલ.

વોહ ઇમલાક ઉસકો દીલાસો દીઆ,
ગલેસે લગાકર સફ્કત કીઆ.
કહે ભાઇ મત કર ફીકર તુ ઇતાલ,
જહાં ઉસકો આનેકી કેઆ હુએ મજાલ.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઇરમકુ સો તબ હાંકમાર.
કહાં તક તુ ભાગેગા શાહે ઇરમ,
તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા પીરહ્ હુએ ઇહે અએસી બલા,
દીઆ મેરે પીછે ઇસીકો લગા.
તબ ઇમલાક બોલા કે જાને ન પાએ,
પડા શોર પીઆદે ઉમર પરજો. આએ,
ભી દોડે પકડને હુએં લોકાં સભી,
ઉમરને રખી સરપે ટોપી તભી.
હો ગાએબ કીતુંકી સો પગડી ઉડાએ,
ચલે વહાંસે મૌલા અલી પાસ આએ.
ગરઝ હુકે શાહે ઇરમ તબ નીરાસ.
ગયા ભાગ કર ભાઇ આદીકે પાસ.
ઉમરને હકીકત કરી સબ બયાં,
અલી શાહે મરદાંકે આગે અયાં.
કે શાહે ઇરમ છોડે શહેરો દયાર,
ગયા ઔર સરહદ મેં હો બેકરાર.
હુએ ઉસકે બીરાદર વહાં યા અલી,
બડા ઝોરાવર હુએ સુનો મહબલી.
અલીને કહા તબ નકારા કરો,
જહાં ભાગ ગયા હુએ ઉધરકું ચલો.
ફજરકો કીઆ કુચ હએદર કરાર.
પહોંચે મુલક ઇમલાકકે શાહ સવાર,

વોહુ શાહે ઇરમકોભી હમરા ફર,
ખડા આકે મએદાંમેં સફ બાંધ કર.
ઇધરસેભી લશકર નમુદાર હો,
ભી ઘોડેસે ઇમલાક અસવાર હો.
કહુા આકે મએદાનમેં યું પુકાર,
કે ઝએતૂન આવે મેરે રૂબકાર.
હુએ ઝએતૂન સુનકર અલીંસે કહી,
અગર હો ઇજાઝત મએં જાઊં અભી.
અલીને કહા તબ રસમ ઇહે નહીં,
કે લડનેકો ભેજે હમ ઔરતકે તઇં.
કહુા તબ ઇહે મેરા ચચા હુએ ઇહે શાહુ,
બહોત ફખરવર હુએ બડા ઇઝોજાહ.
બઝાં ઉસકો હુએદર કીઆ હુએ અમર,
મુકાબીલ હુઇ ઉસકે જા ઝુદતર.
સો એકબાર ઇસનેભી ઘોડા ઊડા,
આઇ ફોજ અપનીસે સરકો ઉડા.
ખબર સુનકે ઇમલાક તૈયાર હો,
વોહુ મઅદાંમેં આયા હુએ અસવાર હો.
વોહુ ઝએતૂનકો દખા જો એક બારગી,
લગા કહેને હુઇ તું કીસ સારકી.
ગુસેસે લગા કહેને ઉસકો શીતાબ,
કીઆ બાપકા મુલક કીઊં તુ ખરાબ.
બડે બુતકી આઇ ન તુજકો શરમ,
ન ઉસકે ગઝબસે ડરી એશોકમ.
તુ અપને બુઝુરગોંકી દી છોડ રીત,
ખુદાસે લુસલમાં કી લાઇ હુએ પીત.
દગા કરકે હમસે ગઇ તુ વહાં,
બડા બુત તુજે ખેંચ લાયા ઇહાં.

ગુનેહગાર હુએ તુ ગુનેહગાર હુએ,
બડે બુતકી તેરે ઉપર માર હુએ.
મેરે હાથસે તુજકો બચના મહાલ,
તુ એક વાર મેરે ગુરઝકા સંભાલ.
ઇહે કેહેકર લગાયા ગુરઝ સર ઉપર,
લીઆ વાર ઝએતૂનને બર સીપર.
સો ઇમલાક આદી ગઝબનાક હો,
લગાયા ગુરઝ ઔર ચાલાક હો.
ઝરબ વોહભી ખાલી ગયા તબ મગર,
ન ઝએતૂનપે વોહભી હુવા કારગર.
સીયુમ મરતબે જબ નીકાલા હુએ સએફ,
બડે બુતકો કર યાદ ખા દીલમેં હુએફ.
ચલાયા હુએ શમશીર ઝએતૂન પર,
કે બીજલી બરક ગીરતી હુએ ચેચાનપર.
ગઇ વોહ નીકલ હાથ ખાલી પડા,
વહાં દેખ હુએરત અંદર હો ખડા.
લગી કરને ઝએતૂન તબ કારઝાર,
કરી જાકે ઇમલાક પર એક વાર.
પકડ કર કમરબંદ ઝીનસે ઉઠાઇ,
ઉઠા કર ઉસીકો અલી પાસ લાઇ.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાન,
વગર નહીંતો મારં તુજે બેગુમાન.
કહા મએં ન કલમા કહું ઝીનહાર,
અગર મુજકુ જાસે તુ ડાલેગો માર.
ઉસી વકત ઝએતૂન પટક બેદરેગ,
મારી ખીંચ કર ઉસકે ગરદનપે તેગ.
જુદા હો ગયા ઉસકે તનસે હુએ સર,
જહનમકુ પહોંચા વોહ કાફર મગર.

દેખા શાહ ઇરમને જો ભાઇ મુવા,
વહાંસે ભી ઝુદી રવાનાં હુવા.
કહા અબતો મેરેપે આઇ બલા,
બીરાદર હુકમ કે મુલકકો ચલા.
વોહ લશકરભી ઇમલાકકા તબ ડરા,
સંભુને સીદક લા હુએ કલમા પડા.
બજે શાદયાને ફતેહકે તમામ,
અલીને ઉસી જા કીઆ હુએ મુકામ.
બુલ્લાકર ઉમરકો કહે ઝુદતર,
કે શાહે ઇરમકી લેઆઓ ખબર.
હુવા શાહ ઇરમકે હુએ પીછે ઉમર,
પહેની સરપે ટોપી વહીં ઝુદતર.
ઉમરભી ચલે વહાંસે હો નેઝગામ,
મીલે શાહ ઇરમસે વોહ ફરખુંદા ફામ.
ચલા જાતા મલતા દોનુ અપને હાથ,
દેખે કેઆકે હુએ સાત અસવાર સાથ.
પહોંચા ભાઇકે વોહ શહેરકે કને,
ઉતર કર વોહ બેઠા ગુલીસતાનમેં.
બેજા ભાઇ અપનેકુ વહાંસે ખબર,
કે આયા હુએ શાહે ઇરમ ભાગ કર.
વોહ ભાઇ ભી સુનતેહી બેકીલોકાલ,
હુવા આકે હાઝીર હુએ બરકે મીશાલ.
કહા ભાઇ મુજે બોલ સબ માજરા,
તેરે પર નોપટ હાલ કએસા પડા.
કહા શાહ ઇરમ અપની બેટીકા દુખ,
કે બેટીને મેરા હુએ બોયા જો સુખ.
મુસલમાંકુ લાઇ મેરે પર ચડા,
લીઆ મુલક મેરા ઉનહુંને છુડા.

વોહ ઇમલાક અપને ચચાકુભી માર,
ઉસીકા મુલકભી કીઆ ઇન ઉજાડ.
વહાંસે અભી ભાગ આયા હું મએં,
ફકત જાન અપનીકુ લાયા હું મએં.
દીલાસે દ બોલા કે ભાઇ ફીગાર,
જમઆ કર તુ ખાતીર ન કર અબ બીચાર.
ઇહાં ઇસકી આનેકી તાકત કહાં,
તુ રખ હર વજા અપની ખાતીર નીશાં.
ઇતમેં ઉમરનેભી ટોપી ઉતાર,
કહા શાહ ઇરમકો ઉને હાંક માર.
દેખા શાહ ઇરમને કહા હાએ હા,
કે પીછે મેરે ઇહે લગાદી બલા.
કહા શાહ ઇરમ તુજકો ઘએરત નહીં
શરમ આબરૂ ઔર હુરમત નહીં.
કહા ભાઇસે તબ વોહ શાહે ઇરમ,
કે ભાઇ પીઆદા ઇહે કરતા સીતમ.
કે જાતા જહાં મએં ઇહે મુજ સાથ આ,
લગી મેરે પીછે હુએ ઇહે બલા.
કહા ઇસકુ પકડો ન જાવે કહીં,
રખી સરપે ટોપી ઉમરને વહીં.
હો ગાએબ ઇસ જાસે એક પલ મને,
દોડાદોડ કરતે વે સારે જને.
ઉમર અપની કરને લગે હુએં વોહ કાર,
કીસીકી લી પગડી કીસીકી કટાર.
ઉતારી કીસીકી કમર પરસે શાલ,
લીઆ છીન કીસસે ઝરીકા રૂમાલ.
ચલા વહાંસે જલદી આયા શાહ પાસ.
અલીસે લગા કરને આ ઈલતમાસ.

ગયા શાહ ઇરમ અપને ભાઇ કને,
તસ્સલી દીલાસે દે રખા ઉને.
ફજરકો કીએ કુચ હુએં બુતૂરાબ
મુલક મએં ઉસીકે હુએં પહોંચે શીતાબ.
ભી શાહે ઇરમ અપને ભાઇકે સંગ,
સવાર હોકે આયા વહીં બેદરંગ.
ઇધિરસે ભી અસહાબ શાહે નજર,
મુકાબીલ હુએ ઔર ખડે બાંધ સફ.
લગે હર તરફ કરને હરબે જવાં,
મુએ ઉસ તરફકે કઇ પહેલવાં.
ભાઇ શાહ ઇરમકા ગુસે હો ચલા,
આયા આપ રનમેં ઘોડે પર ચડા.
કહા ઔર કીસસે નહીં મેરા કાર,
આવે મેરે ઝએતૂન અબી વોહ બકાર.
હુકુમ લેકે ઝએતૂન ચચાપર ગઇ,
કહી કીઉં બુલાયા તું મુજકુ સહી.
કહા ઉસને કીઉં તુ મુસલમાં બુલાઇ,
પીદરકો મુલકસે તુ કીઉં કર ભગાઇ.
ચચા અપને ઇમલાકકો માર કર,
આઇ ચલકે અબ તુ મેરે સર ઉપર.
ઇહે કહેકર કીઆ વાર ઝએતૂન પર,
લીઆ વાર ઝએતૂનને બર સીપર.
કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ,
ઉઠાઇ ઊસે અપને સરપર બહાલ.
કહી દીન અહમદકા કર તુ કબુલ,
વગર નહીંતો ફકુંગી ધર ખાકો ધુલ.
વોહ સુનકર કબુલા મુસલમાં હુવા,
ખુશી હોકે કલમાં નબીકા કહા.

બીલાઇ અલી મુરતુઝાસે લે આએ,
બી હએદરને છાતીસે ઉસકો લગાએ.
ભાગા શાહ ઇરમ વહાંસે જલદી શીતાબ,
સીથુમ ભાઇકે મુલકકો હો ખરાબ.
બી લશકર હુવા ઉસકા આકરકે સબ,
મુસલમાં હુવા ઔર દીએ દરે તબ.
અલી શાહે મરદાં ખીમેંમેં આએ,
ખબર કી કે શાહે ઇરમ નહીં દીખાએ.
ઉમરને બી ઝુદીસે મારે કદમ,
દેખા કેઆકે જાતા હુએ શાહે ઇરમ.
સીયુમ ભાઇકે જા કીલ્લે કે બાહાર,
ખબર કરને ભેજા વહાંસે સવાર.
વોહ ભાઇબી સુનતેહી આકર મીલા,
કહા ભાઇ કેઆ હુએ તેરે પર બલા.
કહી શાહ ઇરમને હકીકત તમામ,
કે ઝએતૂનને કીઆ હુએ એહી સારા કામ.
કહા ભાઇ અબ કુછ ન વસવાસ કર,
નીકાલ અપને દીલસે તુ ગમ ઔર ફીકર.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઊતાર,
કહા શાહ ઇરમ હુએ ન તુજકો શુમાર.
કહા એએ બીરાદર ઇહે પીઆદા બલા.
લગા મેરે પાછે એહી બરમલા,
કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઇસે.
ઇહે પીઆદા બડા શોખ મુજકો દીસે.
દોડે હર તરફસે હઝારો સવાર,
રખી સરપે ટોપી ગયા છુપ અયાર.
લીએ સરકે દસતાર હીરે જડે,
ઉમરને વે ઝંબીલમેં સબ ભરે.

ચલા આયા દોડા વહીં શાહ પાસ,
અલી મુરતૂઝાસે કીઆ હલતમાસ.
કે શાહે ઇરમ અપને ભાઇ કને,
ગયા હુએ રખા ઉસને અપને કને.
કીઆ કુચ હુએદરને સુનકર ખબર,
પહોંચે ઉસકે જાકર મુલકકે અંદર.
ખબર સુનકે આયા હુએ વોહુભી નીકલ,
દોનુકા અપસમેં મચા આ દંગલ.
દોનુ લશકરાં આકે મએદાનમેં,
ખડે આ રહે જંગકે ધેઆનમેં.
ઇધરકે બહોત પહેલવાના ગીરે,
કીસ્સા મુખતસીર જંગકા હમ કરે.
તબ આખીર સીયુમ ભાઇ શાહે ઇરમ,
આયા આપ મએદાનમેં બેશરમ.
કહા આવે ઝએતૂન મેરે રૂબકાર,
કે લું ઉસ્સે દાવા મએં સબ એકબાર.
હુકુમ લેકે ઝએતૂન અસવાર હો,
હુઈ જા ચચાકે વહીં રૂબરો.
ગઝબ હો ચચાને કીઆ ઉસપે વાર,
વોહ રદ કર દીઆ વાર પરવર દીગાર.
કમરબંદ પકડી ઉઠાઇ ઉસે,
જા કલમા નબીકા પડાઇ ઉસે.
મીલાઇ ઉસે લા અલીકેહી સાથ,
મુસલમાં હુવા અપને લશકર સંગાત.
ભાગા શાહ ઇરમ ફીર રવાના હુવા,
ઉમરકા અલીકા ભી ફરમાં હુવા:
તુ જાકર ખબર લે કહાં શાહ ઇરમ,
ઉમરને વહાંસે ઉઠાએ કદમ.

મૌલા જાકે શાહે ઇરમસે બહાલ,
દેખા હુએકે ગમગીન જાતા રજાલ.
આગે શાહ ઇરમ ઉસકે પીછે ઉમર,
પહોંચે જાકે દોનુ શહેરકે અંદર.
બીરાદર ચહારૂમ કો ભેજા પયામ,
કહા બોલ ઇસકો મેરા જા સલામ.
કે ભાઇ તુમારા હુએ આયા ઈહાં
વોહ મોલને બુલાયા હુએ તુજકો ઇહાં
સુના જબ બીરાદરને ઉસકી ખબર,
સવાર હોકે આયા વહીં ઝુદતર.
દોનુ ભાઇ મીલ ઝારો ગીરીઆં હુએ,
હુએબતસે દોનુ સીને બીરીયાં હુએ.
પુછા ભાઇ કએસી કહો બાત હુએ,
તેરે સરપે કએસી હુઇ ઘાત હુએ.
કહા તબ ઊસીકો વોહ શાહે ઇરમ,
કે બેટીને મેરે કીઆ ઇહે કરમ.
વોહ સુનકર હકીકત હુએ અએસા કહા,
દીલાસે દ ઊસકો અપસ કન રખા.
કહા અરચે આવે મુસલમાં ઈહાં,
તો દઆવા લું ઊસસે સભી બેગુમાં.
ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા વહાં,
હુવા સારે મજલીસ અંદર વોહ અયાં.
પુકારા ઊમરને કે શાહે ઇરમ,
તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા ભાઇ પીયાદા ઇહે તોફાન હુએ,
ન જાનુકે ઇહે દેવ યા જીન હુએ.
બલા દેવ જીન યાકે ઇહે ભુત હુએ,
વયા કોઇ ફરીશતાયા અબદૂત હુએ.

દેખા શાહ ઇરમકે બીરાદરને તર્ફ,
કહા ઇહે પોયાદા બડા બેઅદબ.
ગડી પલમેં ઘાએબ હોજાતા હુએ ઇહે,
પીછે અપની સુરત દીખાતા હુએ ઇહે.
ઉસે જલ્દ પકડો કે જાને ન પાએ,
પકડનેકો ચોફેર હુએ ઉસકે આએ.
ઉમરને રખી સરપે ટોપી વહાં,
હુવા વોહ ઘાએબ વહાં નાગહાં.
ફીતુંકી લીઆ સરસે પગડી ઉતાર,
લીઆ ડાલ ઝંબીલ અંદર અયાર.
કહા આકે હઝરતકો ખીદમત મને,
ગયા શાહ ઇરમ અપને ભાઇ કને.
કહા યા અલી શાહ ઇરમ ભાગકર,
મીલા અપને ભાઇસે જાકર મગર.
ચલે કુચકરકે હુએં હઝરત અલી,
પહોંચા જા વહાંપર વોહ હક્કા વલી.
વોહ ભાઇભી સુનતેહી લે ફોજ સંગ,
હુવા રૂબરૂ આકે વોહ બેદરંગ.
પહેલવાં ઉસીકા સો ઉસ આનમેં,
પુકારા ખડા રહેકે મએદાન મેં.
ગએ ઉસકે આગે હુએં ઘોડા ચલા,
મોહમદ હનીફ લે હુકુમ મુરતૂઝા.
મારે ખેંચ તલવાર ઉસકો જો હુએ,
રવાના કીઆ ઉસકો ફીનનાર હુએ.
કઈ પહેલવાં ઉસકે મારે ગએ,
કીતે નામદારાં પછાડે ગએ.
પડી ઉસકે લશકરમેં હએબત વહીં,
ના લશકરસે આવે કોઇ લડનેકે તઇં.

ઔરાદર હુવા જબકે ઉસકા સવાર,
કે શાહે ઇરમને કહા હુએ પુકાર.
ગઝબ હોકે બોલા કરો વાર આએ,
તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
અમીરને કહે હમ ન મારેં અવલ,
કે જબતક ન મારે હમારેકો ચલ.
અવલ વાર કર તુ હમારે ઉપર,
બઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર.
મારી તેગ ઉસને વહીં ઝુદતર,
અમીરને લીઆ હુએ સીપરકે ઉપર.
કમ્મરબંદ પકડ ઉસકા નઆરા કીઆ,
ઘોડે પરસે ઉસકો ઉડા કર લીઆ.
કહા ગર તુ હોવે મુસલમાન આજ,
તો દૂં તુજકો તેરા ઇહે તખતો તાજ.
ભલા હુએ જો માને તુ મેરા હરફ,
વગર નહીંતો હોતા હુએ અબતો તલફ.
કહા ઉસને કલમા બચી ઉસકી જાં
મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
દેખા શાહ ઇરમ ભાઇકુ દીનદાર,
કીઆ કસદ દીલમેં વહાંસે ફરાર.
અલી શાહે મરદાંભી તજવીઝ કર,
કે ભાગેગા શાહે ઇરમ અબ મગર.
કીઆ એક દુલદુલકે નઝદીક જા,
કહા શાહ ઇરમ અબતો ભાગેગા કહાં.
હમકો ફીરાવેગા તુ કહાં તલક,
ફીરાયા બહોત હમકો મુલકો મુલક.
અગર મરદુમીકા હુએ રખતા નીશાં,
તો હો બીચ મએદાંકે ગરદન કશાં.
વોહ શાહે ઇરમ સુનકે ઘએરત પકડ,
મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુદતર.

કીઆ ખેંચ તલવારકા વાર વોહ,
કીઆ રદ અલીને સીપરપર હુએ દા.
ઉડા કર મુઅલક ઉસે ઝીનસે,
કહા ઉસકું સમજા હર આઇંસે:
જો કલમા કહેતો બચે તેરી જાન,
વગર નહીંતો મારંગા તુજ બેગુમાન.
દેખા શાહ ઇરમ વકત અયા હુએ તંગ,
લડું આર કરૂં કીસ તરે ઇનસે જંગ.
ન લશકર રહા નહીં બીરાદર હુએ,
નહીં ખવીશ અકરબ બીગાને રહે.
કીધર જાઉં અબ મએં કીસીકે નઝીક,
બુરે વકતકુ કોન હોગા શરીક.
મુસલમાન હોને બગેર નહીં પનાહ,
બુતોને મુજે અબ કીઆ હુએ તબાહ.
ન આયા બુતોંસે મદદ હુએ કોઈ,
મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઈ.
બડા બુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે,
બડે બુતપે લઆનત ખુદાકી પડે.
બડે બુતપે લઆનત હઝારાં હઝાર,
બડા બુત હુએ મલઉન ઔર નાબકાર.
બડે બુતપે લાઉં ન ઇમાનકો,
હુએ ગુસ્સા બહોતસા મુસલમાનકો.
બડા બુત હકીકતમેં નફસ પલીદ,
કુફરમેં બહોત હુએ કાફર શદીદ.
ઇહુ કહે કરકે લાયા હુએ દીલમેં યકીન,
વોહ પડ કરકે કલમા હુવા પાક દીન.
સીદકસે મુસલમાં હુવા શાહ ઇરમ,
અલી મુરતુઝાને કીઆ તબ કરમ.
ઉતારે ઝમીંપર લગાયા ગલે,
કહે હુએ તુ ભાઇ હમારા વલે.

મોહમદ હનીફકો બુલાયા તદહાં,
ભી ભાઇઓંકો ઉનકે બુલાકર વહાં
ભી લશકર ઉનહુંકા મુસલમાન કર,
દીઆ રાજ ઉસકા બહોત માન કર.
ચલે તખ્તપે બેઠલા ઉસે બુતરાબ,
દુજે ભાઇકે મુલક અંદર શીતાબ.
તખતપર બેઠાયા દુયમ ભાઇકો,
હવાલે ઉસીકે કી ઉસ જાઇકો.
જબ ઇમલાક આદીકે આ મુલકકો.
દીઆ રાજ ઉસકાભી ઇસ મરદકો.
અલી મુરતુઝા ઔર શાહે ઇરમ,
ચલે કુચ દર કુચ શાદ હો ખુરરમ.
ઝએતૂન પાક દામનકુ લે એકબાર,
પીદર પાસ આએ હુએં હુએદર કરાર.
કહે બેટી તેરી ઈહુ ઝએતુન નામ,
ઇહે હુએ પાક દામન અભી તક તમામ.
ઇજાઝત અગર હોતો મનકુ ધરેં,
મોહમદ હનીફ સાથ શાદી કરેં.
ખુદા તુજસે રાઝી ખુદાકા રસૂલ,
તેરા દીન ઇમાન સબ હો કબુલ.
સુના શાહ ઇરમ દીલસે રાઝી હુવા,
વોહ શાદીકી સબ કારસાઝી કીઆ.
ઇધિરસે અલી સાહેબે ઝુલફીકાર,
સરંજામે શાદી કીઆ સબ તૈયાર.
મોહમદ હનીફકા જો શાદીકા કાજ,
લગે હોને બાજે બજંતરકે બાજ.
નીકા બાંધકર તખ્ત જુલવા દીઆ,
દુલે ઔર દુલહનકો અંદર બીઠા.
દીઆ શાહ ઇરમને બહોત માલોઝર,
જહીઝમેં દીઆ માલ બહોતસા મગર.
દીએ ફીર કઇ બાંદીઆં ઔર ગુલામ,
ચલે લેકે દુલહન ખુશીસે તમામ.

મોહમદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ,
પુરાઇ ખુદાને હુએ દીલમેં શાદ.
ઝએતૂન પાક દામન શુકર કર અદા,
કીઆ હક્ક તઆલાને હાજત રવા.
ચારોં યાર છુટે તભી બંદસે,
મીલે મુરતૂઝાસે વે આનંદસે.
બઝાં મુરતૂઝા મીલ બ શાહે ઇરમ.
વદાઅ હો મદીનેકા કીતે અઝમ,
વે મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચ કર,
મદીનેમેં પહોંચે અલી શેર નર-
ઝયારતકુ અહમદકે રોઝએ મને,
લગે જાને અસહાબ સારે જને.
કીએ દીલ તસદ્દુક અલી મુરતૂઝા,
ઝયારત કીએ રોઝએ મુસતફા.
ગુલામોંકુ ઝર દે તસદ્દુક કીએ,
હઝારોં ફકીરોંકુ ખાના દીએ.
નીકલ કર વહાંસે ગએ ઘર મને,
કે મીલનેકુ આયા હનીફાહ કને.
બીબીને લે ઉનકુ ગલેસે લગાઇ,
કરી શુકર હક્ક ઔર ઉનહુંકો બેઠાઇ.
વદાઅ હોકે અસહાબ ગએ અપને ઘર,
સલામુન અલયકુમ કીએ સરબસર.
નકારા બજાએ મદીને મને,
મીઠાઇઆં દીએ બાંટ હએં સબ મને.
હુવે બહોત ખુરરમ હએં હઝરત અલી,
જહાંકુ સરાસર ખુશહાલી ચલી.
કીઆ કીસ્સા શાહે હનીફકા તમામ,
મુહમ્મદ નબી પર દરૂદો સલામ.

તમામ.

સહી લવઝીઆત.

સફે	સતર	ગલતીલવઝ	સહીલવઝ
૩	૧૩	ઇએહ	ઇહિ
૪	૧		
૩	૨૬	ધાંક	ધાંક
૯	૨૩	મોંહ	મુંહ
૧૦	૧૯	કીતાહ	કીતા
૧૧	૯	બાંદેહ	બાંધે
૮	૭	અરમા	અમાર
૧૯	૧૩	બુઠકિ	બુઠકિ
૨૫	૨૦	ઐરત	ઔરત
૩૫	૬	ઢુડી	ઢુંડી
	૧૧	શુતાબી	શીતાબી
૩૬	૨૧	દાંનુ	દોનુ
	૨૩	મુમલમાન	મુસલમાન
૪૪	૧૯	કરકર	કરકે
૫૪	૧૪	જાને	જાતા
	૧૭	દરાઆ	દર્ષાઆ
૬૫	૬	જાનેકી	જાને
૭૦	૫	હઇ	હુઇ
	૬	હઇ	હુઇ

કરતા હું તમામ ઇસ કીતાબકો,
અગર ગલત હોવે હમેં માફ હો.

અએ મહમદ કરદે ઇસકો તમામ,
મુહમદ નબીપર દરદો સલામ.

મહમદ કરદે તુ ઇસકો ખતમ,
અબી અપને દસ્તસે રખદે કલમ.

જાહેર ખબર.

ઈહે કીતાબ નીચે લખે હુવે ઠેકાને પરસે મીલેગી—

બાહેર કોટ—મહમદ હસન શાજલ; ચીંચ બંદરકે તીસરે રસ્તે પર, ખોજા મામદ રાએશીકે ઘરકે નીચે.

,, કાજી કરીમ કીતાબ બેચને વાલેકા દુકાન; પાંએધુનીપર સરકારી બંબખાનેકે સામને.